



BIULETYN LUBIŃSKI

Godziny otwarcia Urzędu Miejskiego w Lubinie

Dzień tygodnia	Tydzień z sobotą wolną od pracy	Tydzień z sobotą roboczą	Wykaz sobót roboczych Urzędu Miejskiego w Lubinie w 1995 roku
Poniedziałek	7:30 – 15:30	8:00 – 15:00	5 VIII
Wtorek	8:00 – 16:00	8:00 – 16:00	9 IX
Środa	7:30 – 15:30	8:00 – 15:00	13 V 14 X
Czwartek	7:30 – 15:30	8:00 – 15:00	3 VI 4 XI
Piątek	7:30 – 15:30	8:00 – 15:00	8 VII 9 XII
Sobota		8:00 – 12:00	

Prezydent Miasta lub jego zastępca przyjmuje interesantów we wtorki w godzinach 8:30 – 10:00 w pokoju nr 44 lub 68.

Natomiast **Radni Rady Miejskiej** przyjmują interesantów we wtorki w godzinach 14:00 – 16:00 w pokoju nr 62, pierwsze piętro.

Przewodniczący Rady Miejskiej lub jego zastępca przyjmuje w czwartki w godzinach 14:00 – 15:30 w pokoju nr 62, pierwsze piętro.

ADRES: Urząd Miejski w Lubinie, ul. Kilińskiego 10, tel. centrala 44-46-61, fax 42-12-67.

RZECZNIK PRAW MIESZKAŃCÓW

Przyjmuje w dniach:

Poniedziałek	–	8:00 – 11:00
Środa	–	12:00 – 15:00
Czwartek	–	8:00 – 11:00

Urząd Miejski w Lubinie ul. Kilińskiego 10, II piętro, pokój nr 87.

Kandydaci do nagrody

Napływają kolejne zgłoszenia do Nagrody Miasta Lubina. W dzisiejszym numerze Biuletynu Lubińskiego przedstawiamy wszystkich zgłoszonych do tej pory kandydatów. Zarówno tych, o których już pisaliśmy, jak i zgłoszonych po ukazaniu się 7 numeru BL.

• **Waldemar Dolecki** – jest absolwentem Uniwersytetu Wrocławskiego, pracuje na stanowisku dyrektora Młodzieżowego Domu Kultury w Lubinie. Znany jest jako doskonały organizator imprez, trener sekcji koreańskiej sztuki walki taekwon-do. Jego podopieczni należą do ścisłej czołówki światowej, co potwierdzili wielokrotnie podczas mistrzostw Świata i Europy.

W bieżącym roku otrzymał nagrodę indywidualną I stopnia przyznawaną przez Urząd Kultury Fizycznej w Warszawie.

• **Franciszek Hawrysz** – nauczyciel, długoletni dyrektor Liceum Medycznego w Lubinie, działacz sportowy. Założyciel i prezes Lubińskiego Klubu Olimpijczyka, której razem z Ośrodkiem Sportu i Rekreacji zorganizował obchody „Dnia Olimpijczyka” w Lubinie. W ramach obchodów odbyły się zawody „Duathlonowe” dla dzieci i młodzieży.

• **Szymon Kanigowski** – emerytowany nauczyciel, działacz społeczny i związkowy. Obecnie pełni funkcję Rzecznika Praw Mieszkańców Lubina.

• **Janina Kosmalska** – dyrektor Delegatury Kuratorium Oświaty i Wychowania w Lubinie, pełni swoją funkcję od 1975 roku.

• **Jadwiga Początek** – emerytowana nauczycielka lubińskich szkół. Pani Jadwiga Początek przybyła do Lubina w 1945 roku i czynnie włączyła się do organizowania pierwszej szkoły dla dzieci rodzin osiedlających się po wojnie w Lubinie. Jako pedagog, a następnie pracownik inspektoratu szkolnego oraz działaczka Związku Nauczycielstwa Polskiego brała czynny udział w organizacji życia społecznego i kulturalnego w Lubinie. Wraz ze swym mężem Janem Początkiem – dyrektorem I Liceum Ogólnokształcącego – pracowała nad wychowaniem i kształceniem młodzieży, a także osób dorosłych.

Wśród długoletnich mieszkańców Lubina pani Jadwiga Początek jest postacią znaną i ogólnie szanowaną.

• **Ludwik Gadzicki** – polonista, wieloletni nauczyciel Technikum Górniczego Rud w Lubinie. Znany entuzjasta i propagator kultury. Uczestniczy wraz z młodzieżą we wszystkich działaniach kulturotwórczych.

cd. na str. 14

XV Sesja Rady Miejskiej w Lubinie • Nieznane akcje Straży Miejskiej • Historia odkrycia rud miedzi – cz. III • Dodatki czynszowe – wypadek (rządu) przy pracy • Polska Miłość '95 • Lotniczy festyn na lubińskim lotnisku • Konkurs czytelniczy MBP

Podczas XIV Sesji Rady Miejskiej w Lubinie podjęto szereg ważnych uchwał. W sprawozdaniu z sesji zamieszczonym w poprzednim – 7 numerze Biuletynu Lubiniego zapowiadaliśmy opublikowanie najważniejszych z nich.

OBWIESZCZENIE z dnia 15 kwietnia 1995 r.

Na podstawie art. 42 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 518, z 1991 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 110, poz. 473, z 1992 r. Nr 85, poz. 428 i Nr 100, poz. 499, z 1993 r. Nr 5, poz. 29 i Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 122, poz. 593) podaje się do publicznej wiadomości treść uchwały Nr XIV/76/95 Rady Miejskiej w Lubinie z dnia 04 kwietnia 1995 r.

Uchwała Nr XIV/76/95 Rady Miejskiej w Lubinie z dnia 04 kwietnia 1995 r.

w sprawie opłaty targowej.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 518, z 1991 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 110, poz. 473, z 1992 r. Nr 85, poz. 428 i Nr 100, poz. 499, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 122, poz. 593) i art. 19 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 9, poz. 31, Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 86/oraz § 1 pkt 4 lit. a rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1994 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 132, poz. 675) Rada Miejska uchwala co następuje:

§ 1.

Ustala się dzienną stawkę opłaty targowej pobieraną na terenie miasta Lubina w wysokości:

1. Za zajęcie 1m² przy sprzedaży za stanowisk stałych, ław, stołów itp.
 - a) artykułów rolno-spożywczych - 2,00 zł
 - b) artykułów przemysłowych - 2,50 zł
2. Za zajęcie 1m² placu targowego, w tym przy sprzedaży z wózka ręcznego, skrzynek, własnego stołu itp
 - a) artykułów rolno-spożywczych - 1,50 zł
 - b) artykułów przemysłowych - 2,00 zł
3. Przy sprzedaży dań gastronomicznych:
 - a) z samochodu, przyczepy - 8,00 zł
 - b) z innych urządzeń za zajęcie 1m² - 1,50 zł
 - c) z tymczasowego pawilonu kiosku - 9,00 zł
4. Przy sprzedaży artykułów rolno-spożywczych, przemysłowych:
 - a) z samochodu ciężarowego - 10,00 zł
 - b) z samochodu dostawczego - 7,00 zł
 - c) z samochodu osobowego, przyczepy - 5,00 zł
 - d) z tymczasowego pawilonu, kiosku - 9,00 zł
 - e) z pawilonu przenośnego typu „Walizka” - 5,00 zł
5. Przy sprzedaży w soboty samochodów na placu giełdy samochodowej od:
 - a) samochodów osobowych - 10,00 zł
 - b) samochodów dostawczych do 1000 kg, ciągników - 13,00 zł
 - c) przyczep ciężarowych - 8,00 zł
 - d) samochodów ciężarowych i specjalistycznych - 16,00 zł
 - e) przyczep towarowo-osobowych do 450 kg - 5,00 zł
 - f) przyczep campingowych - 10,00 zł
 - g) motocykli - 4,00 zł
6. Przy sprzedaży we wtorki samochodów na placu giełdy samochodowej:
 - a) samochodów osobowych - 5,00 zł
 - b) samochodów dostawczych do 1000 kg, ciągników - 9,00 zł
 - c) przyczep ciężarowych - 5,00 zł
 - d) samochodów ciężarowych i specjalistycznych - 16,00 zł
 - e) przyczep towarowo-osobowych do 450 kg - 4,00 zł
 - f) przyczep campingowych - 5,00 zł
 - g) motocykli - 4,00 zł
7. Przy sprzedaży w czwartki i niedziele samochodów na placu giełdy samochodowej od:
 - a) samochodów osobowych - 8,00 zł
 - b) samochodów dostawczych do 1000 kg, ciągników - 12,00 zł

- c) przyczep ciężarowych - 8,00 zł
 - d) samochodów ciężarowych i specjalistycznych - 16,00 zł
 - e) przyczep towarowo-osobowych do 450 kg - 4,00 zł
 - f) przyczep campingowych - 8,00 zł
 - g) motocykli - 4,00 zł
8. Za zajęcie 1 m² placu targowego na giełdzie samochodowej w tym przy sprzedaży z wózka ręcznego, skrzynek, własnego stołu itp.:
 - a) artykułów rolno-spożywczych - 2,00 zł
 - b) artykułów przemysłowych - 2,20 zł
 9. Przy sprzedaży hurtowej produktów żywnościowych, warzyw, owoców i kwiatów na placu giełdy warzywno-owocowej przy ul. M. Skłodowskiej-Curie:
 - a) z samochodu do 500 kg ładowności - 4,00 zł
 - b) z samochodu do 1500 kg ładowności - 5,00 zł
 - c) z samochodu do 4500 kg ładowności - 10,00 zł
 - d) z samochodu powyżej 4500 kg ładowności - 12,00 zł
 - e) z autobusu (z wyłączeniem mikrobusu) - 12,00 zł
 - f) z ciągnika z przyczepą - 9,00 zł
 - g) z platformy siodłowej - 15,00 zł
 - h) z ruchomego stoiska - 3,00 zł
 - i) za zajęcie dodatkowego miejsca handlowego obok pojazdu, punktu sprzedaży za 1m²/dziennie - 1,00 zł

§ 2.

Przy pobieraniu opłaty targowej wymienionej w § 1 ust. 1, ust. 2, ust. 3 pkt b, ust. 8, ust. 9 pkt i, zajmowaną powierzchnię placu targowego zaokrągla się do 1m².

§ 3.

Pobór opłaty targowej powierza się podmiotom gospodarczym i dzierżawcy określonym w załączniku Nr 1 do uchwały.

§ 4.

Opłatę targową uiszcza się za pokwitowaniem osobie upoważnionej przez podmioty gospodarcze i dzierżawcę określonym w załączniku Nr 1 do uchwały.

§ 5.

Wynagrodzenie za koszty utrzymania targowisk i pobór opłaty targowej dla poszczególnych podmiotów gospodarczych i dzierżawcy określa załącznik Nr 2 do uchwały.

§ 6.

Warunki rozliczenia opłaty targowej określają odrębne umowy zawarte pomiędzy Zarządem Miasta, a podmiotami określonymi w załączniku Nr 1 do uchwały.

§ 7.

Wstęp na teren targowiska i giełdy dla osób nie prowadzących działalności gospodarczej na terenie targowiska i giełdy jest bezpłatny.

§ 8.

Traci moc Uchwała Nr III/19/94 Rady Miejskiej w Lubinie z dnia 19 lipca 1994 r. w sprawie opłaty targowej.

§ 9.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, przez rozplakatowanie obwieszczeń w miejscach publicznych.

**Przewodniczący
Rady Miejskiej
Paweł Niewodniczański**

**Załącznik Nr 1 do uchwały
Nr XIV/76/95 Rady Miejskiej
w Lubinie z dnia 04 kwietnia 1995 r.**

Pobór opłaty targowej powierza się:

- 1) Powszechnej Spółdzielni Spożywców „Społem” na targowiskach osiedlowych przy ul. Topolowej i Leśnej w Lubinie,
- 2) Dzierżawcy działek nr 240, 241, 242/3 przy ul. Kopernika w Lubinie,
- 3) Międzyzakładowemu Klubowi Sportowemu „Zagłębie” na giełdzie samochodowej i giełdzie warzywno-owocowej przy ul. M. Skłodowskiej-Curie w Lubinie.

OBWIESZCZENIE
z dnia 24 kwietnia 1995 r.

Na podstawie art. 42 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 518, z 1991 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 110, poz. 473, z 1992 r. Nr 85, poz. 428 i Nr 100, poz. 499, z 1993 r. Nr 5, poz. 29 i Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 122, poz. 593) podaje się do publicznej wiadomości treść uchwały Nr XIV/72/95 Rady Miejskiej w Lubinie z dnia 04 kwietnia 1995 r.

Uchwała Nr XIV/72/95
Rady Miejskiej w Lubinie
z dnia 04 kwietnia 1995 r.

w sprawie wprowadzenia zakazu spożywania napojów alkoholowych w niektórych miejscach na terenie Miasta Lubina.

Na podstawie art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. Nr 35, poz. 230 zm. Dz.U. z 1984 r. Nr 34, poz. 184; z 1987 r. Nr 33, poz. 180; z 1989 r. Nr 35, poz. 192; z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 73, poz. 431; z 1991 r. Nr 73, poz. 321 i Nr 94 poz. 419 oraz z 1993 r. Nr 40, poz. 184) oraz art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 518; z 1991 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 110, poz. 473; z 1992 r. Nr 85, poz. 428 i Nr 100, poz. 499; z 1993 r. Nr 17, poz. 78; z 1994 r. Nr 122, poz. 593) **Rada Miejska uchwala co następuje:**

§ 1.

Wprowadza się zakaz spożywania napojów alkoholowych w następujących miejscach:

- 1) na terenie Parku Kopernika,
- 2) na terenie Parku Piłsudskiego,
- 3) na terenie Parku Wrocławskiego,
- 4) w Rynku
- 5) na terenie przyległym do sklepu „Madex” przy zbiegu ulic Piłsudskiego i Szpakowej (działka nr 122/1 obręb 8).

§ 2.

Zakaz o którym mowa w § 1 nie dotyczy spożywania napojów alkoholowych w miejscach, w których podawanie napojów alkoholowych odbywa się na podstawie prawem wymaganego zezwolenia.

§ 3.

Zakaz o którym mowa w § 1 uchwały nie dotyczy Nocy Sylwestrowej.

§ 4.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta Lubina.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia przez rozplakowanie na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miejskiego w Lubinie i podlega ogłoszeniu w Biuletynie Lubińskim.

Przewodniczący Rady Miejskiej
Paweł Niewodniczański

Załącznik Nr 2 do uchwały
Nr XIV/76/95 Rady Miejskiej
w Lubinie z dnia 04 kwietnia 1995 r.

Wynagrodzenie za koszty utrzymania targowisk i pobór opłaty targowej ustala się następująco:

- 1) Dla Powszechnej Spółdzielni Spożywców „Społem” 60 % pobranych opłat targowych.
- 2) Dla dzierżawcy działek nr 240, 241, 242/3 przy ul. Kopernika w Lubinie 25% pobranych opłat targowych,
- 3) Dla Międzyzakładowego Klubu Sportowego „Zagłębie”:
 - a) 70% pobranych opłat targowych na giełdzie samochodowej,
 - b) 50% pobranych opłat targowych na giełdzie warzywno-owo-owej,

RADA MIEJSKA
W LUBINIE

Uchwała Nr XIV/71/95
Rady Miejskiej w Lubinie
z dnia 04 kwietnia 1995r.

w sprawie: wniosku do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej dotyczącego przyspieszenia prac legislacyjnych związanych ze zmianą ustawy o działalności gospodarczej i ustawy o broni, amunicji i materiałach wybuchowych.

Na podstawie § 24 ust.1 pkt 2 Statutu Miasta Lubina Rada Miejska uchwala co następuje:

Zwracamy się z wnioskiem do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej o przyspieszenie prac związanych z uchwaleniem ustawy, której projekt przygotowany przez Ministra Spraw Wewnętrznych dotyczący nowelizacji ustawy o działalności gospodarczej z dnia 23 grudnia 1988r. /Dz.U. Nr 41 poz.324 z późniejszymi zmianami / i ustawy o broni, amunicji i materiałach wybuchowych z dnia 31 stycznia 1961r. /Dz.U. Nr 6 poz. 43 z późniejszymi zmianami/ w zakresie przewidującym koncesjonowanie wytwarzania i obrotu wyrobami pirotechnicznymi, został zgłoszony w ramach tzw. szybkiej ścieżki legislacyjnej.

Powszechny handel materiałami pirotechnicznymi bez ograniczeń koncesją oraz bez ograniczenia wieku kupujących, sprawia nie tylko w naszym mieście wiele problemów związanych z porządkiem publicznym.

Łatwość dostępu dla dzieci i młodzieży do tych stosunkowo tanich artykułów i zwyczaj ich niekontrolowanego używania w miejscach publicznych, także w porze nocnej, powoduje bardzo wiele skarg kierowanych do władz miasta ze strony mieszkańców, szczególnie tych starszych, rodziców małych dzieci, właścicieli zwierząt / psy /.Znane są również przypadki okaleczeń i poparzeń.

Biorąc pod uwagę doświadczenia roku ubiegłego przewidujemy nasilenie tego zjawiska w listopadzie i grudniu b.r. i w związku z tym prosimy o jak najszybsze rozwiązanie tego bardzo ważnego społecznie problemu.

Przewodniczący Rady Miejskiej
Paweł Niewodniczański

Pragnę podziękować wszystkim mieszkańcom Lubina za poparcie wyrażone w przeprowadzonym 9 kwietnia 1995 r. referendum gminnym w sprawie odwołania Rady Miejskiej w Lubinie.

Wynik referendum, w którym udział wzięło zaledwie 8,07 % uprawnionych do głosowania mieszkańców, świadczy o przychylności Państwa dla działalności Rady Miejskiej i Zarządu Miasta oraz o pozytywnej reakcji na apel o nieuczestniczenie w referendum.

Cieszy również zaufanie jakim nas Państwo obdarzyliście, co wynika zapewne z wnikliwej obserwacji naszej pracy na rzecz miasta.

Dziękuję ponadto mieszkańcom Lubina za nie-poddawanie się naciskom ze strony inicjatorów przeprowadzenia referendum i mądrą interpretację informacji na temat działalności Rady Miejskiej i Zarządu Miasta Lubina.

Jednocześnie postaramy się przekonać tych mieszkańców naszego miasta, którzy głosowali za odwołaniem Rady Miejskiej, że działania władz miejskich służą wszystkim mieszkańcom Lubina, a w naszej pracy kierujemy się dobrem społeczności lokalnej.

Z poważaniem
Przewodniczący Rady Miejskiej Lubina
Paweł Niewodniczański

XV SESJA RADY MIEJSKIEJ W LUBINIE

W dniu 21 kwietnia 1995 roku odbyła się XV Sesja Rady Miejskiej w Lubinie. Zebrane na sali posiedzeń osoby przywitał Przewodniczący Rady Miejskiej pan Paweł Niewodniczański, który po otwarciu obrad przedstawił program Sesji. Program posiedzenia przewidywał 8 punktów:

1. Interpelacje i zapytania radnych.
2. Sprawozdanie z działalności Rady Miejskiej za okres czerwiec-grudzień 1994 r.
3. Sprawozdanie z Komisji Rady Miejskiej w Lubinie za okres czerwiec-grudzień 1994 r.
4. Sprawozdanie delegatów Rady Miejskiej w Lubinie do Sejmiku samorządowego Województwa Legnickiego z ich działalności.
5. Uchwała w sprawie przyjęcia sprawozdania Zarządu Miasta z wykonania budżetu miasta za rok 1994 – inicjatywa uchwałodawcza Komisji Rewizyjnej.
6. Uchwała w sprawie udzielenia absolutorium Zarządowi Miasta – inicjatywa Komisji Rewizyjnej.
7. Informacja Zarządu Miasta o przygotowaniach do obchodów 700-lecia Miasta Lubina.
8. Uchwała w sprawie zatwierdzenia przychodów i wydatków Gminnego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej Gminy Miejskiej Lubin na 1995 rok.

Po przedstawieniu porządku obrad Przewodniczący Paweł Niewodniczański zgłosił trzy poprawki. Pierwsza dotyczyła przeprowadzenia wspólnej dyskusji nad punktem 5 i 6. Wniosek poddano głosowaniu. Wynik głosowania: za – 30, przeciw nie było, wstrzymało się – 3. Wniosek przeszedł. Kolejny wniosek dotyczył dopisania punktu: „Informacja Przewodniczącego Rady”. Wynik głosowania: za – 30, przeciw nie było, wstrzymało się – 4. Wniosek przeszedł. Trzeci wniosek dotyczył skreślenia słowa „udzielenia” w punkcie 6. Wniosek poddano głosowaniu: za – 34, przeciw nie było, wstrzymało się – 4. Następny wniosek do porządku zgłosił radny Robert Grodecki, który zwrócił się z prośbą o udzielenie informacji o niedawno odbytym w Lubinie referendum za odwołaniem Rady Miejskiej. Za wprowadzeniem tego punktu głosowało: za – 28, przeciw nie było, wstrzymało się – 4.

Po przegłosowaniu wyżej wymienionych propozycji głosowaniu poddano cały porządek XV Sesji. Za przyjęciem poszerzonego planu posiedzenia głosowało: za – 29, przeciw nie było, wstrzymało się – 3. Porządek został przyjęty.

Po odczytaniu przez Pawła Niewodniczańskiego – Przewodniczącego Rady Miejskiej w Lubinie zgłoszonych interpelacji, zostało przedstawione sprawozdanie Komisji Terytorialnej przedstawiające wyniki referendum. W referendum wzięło udział zaledwie 8,07 % uprawnionych. W tej sytuacji komisja uznała, że referendum jest nieważne. (Protokół Komisji Terytorialnej publikujemy obok)

Po przedstawieniu sprawozdania radny Robert Grodecki poprosił o udzielenie głosu i w imieniu Samorządowego Klubu Radnych złożył oświadczenie podsumowujące wyniki referendum, oceniające zachowanie niektórych radnych Klubu SLD i wzywających ich do złożenia mandatów.

Na odczytane oświadczenie zareagował radny Stanisław Kulczyński, który również złożył oświadczenie, polemizujące z wcześniejszymi przedstawionymi zarzutami. Tezy zawarte w oświadczeniu pana Stanisława Kulczyńskiego wywołały poruszenie wśród radnych. Ponownie głos zabrał radny Robert Grodecki, który odczytał referat zatytułowany „Referendum i ... co dalej!” Radny Robert Grodecki przedstawił w nim własną ocenę wypadków (i zachowań konkretnych osób), które doprowadziły do kryzysu w lubińskim samorządzie.

Atmosfera na sali wyraźnie podniosła się. Kolejni radni brali udział w dyskusji dotyczącej sytuacji rady, referendum, dalszej pracy na rzecz przyszłości miasta.

Dobrze, że doszło do tej dyskusji. Znacznie oczyściła ona napiętą sytuację i być może stanie się pierwszym krokiem w kierunku porozumienia, zażegnania sporów politycznych i dobrej – merytorycznej współpracy przy rozwiązywaniu trudnych problemów. Samorząd lubiński czeka jeszcze konieczność podejmowania niełatwych ale koniecznych decyzji, bo narzuconych przez Sejm ustawami. Potrzebny jest przede wszystkim spokój.

W dalszej części posiedzenia radni podjęli następujące decyzje:

- 1) wysłuchali sprawozdania z działalności Rady Miejskiej;
- 2) wysłuchali sprawozdania z działalności Komisji Rady Miejskiej;
- 3) wysłuchali sprawozdania delegatów Rady Miejskiej w Lubinie do Sejmiku Samorządowego Województwa Legnickiego z ich działalności;
- 4) przyjęli sprawozdanie Zarządu Miasta z wykonania budżetu za rok 1994. Za przyjęciem głosowało 27 radnych, przeciw nie było, wstrzymało się 10;

5) udzieliли absolutorium Zarządowi Miasta. Z wnioskiem o udzielenie absolutorium wystąpiła Przewodnicząca Komisji pani Rozalia Józefów. Przewodnicząca w uzasadnieniu omówiła podjęte przez Komisję Rewizyjną prace kontrolne, które pozwoliły na wypracowanie pozytywnej opinii z działalności Zarządu w ubiegłym roku. Wyniki głosowania nad absolutorium: za – 25, przeciw – 1, wstrzymało się – 11. Zarząd Miasta Lubina otrzymał absolutorium. Po głosowaniu nad wnioskiem głos zabrał Prezydent Miasta Lubina pan Tadeusz Maćkała podziękował za pozytywną ocenę pracy Zarządu. W swojej wypowiedzi powrócił ponownie do sprawy referendum i jeszcze raz zaapelował o rozsadek, zgodę i współpracę na rzecz miasta.

Następnie głos zabrał pan Robert Raczynski, który do czasu powołania nowego Zarządu po wyborach samorządowych w czerwcu 1994 roku pełnił funkcję przewodniczącego Zarządu i Prezydenta Lubina w czasie I kadencji Rady Miejskiej w Lubinie.

Były Prezydent Lubina pan Robert Raczynski również podziękował za wynik głosowania. Udzielenie absolutorium, było przecież pozytywną oceną tego Zarządu, któremu on przewodniczył i który do połowy 1994 roku odpowiadał za sprawę miasta. Pan Robert Raczynski podziękował w imieniu swoim i pracowników za perfekcyjną organizację komunikacji miejskiej;

6) wysłuchali informacji o przygotowaniach do obchodów 700-lecia Miasta Lubina;

7) zatwierdzili przychody i wydatki Gminnego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej Gminy Miejskiej Lubin na rok 1995. Wyniki głosowania: za – 32, przeciw nie było, wstrzymało się – 2.

W ostatnim punkcie posiedzenia Przewodniczący Rady Miejskiej przekazał informacje i komunikaty dotyczące bieżących spraw komunalnych.

Oprac. na podst. protok. Kancelarii Rady Miejskiej w Lubinie.

PROTOKÓŁ WYNIKU REFERENDUM GMINNEGO przeprowadzonego w dniu 9 kwietnia 1995r. w sprawie odwołania Rady Miejskiej w Lubinie przed upływem kadencji

sporządzony dnia 9 kwietnia 1995r. przez Terytorialną Komisję dla przeprowadzenia referendum gminnego w przedmiocie odwołania Rady Miejskiej w Lubinie.

Referendum gminne przeprowadzono w 39 obwodach głosowania. Komisja stwierdza, że otrzymała protokoły głosowania od wszystkich tj. od 39 obwodowych komisji i na podstawie tych protokołów ustaliła następujący wynik referendum:

a) osób uprawnionych do głosowania	59.718
b) oddanych kart ważnych	1.821
c) głosów nieważnych	68
d) głosów ważnych	4.753
e) głosów ważnych za odwołaniem Rady Miejskiej	4.421
f) głosów ważnych przeciwnych odwołaniu Rady Miejskiej	332

Komisja stwierdza, że w referendum wzięło udział 4,821 % uprawnionych tj. 8,07 % uprawnionych do głosowania, a zatem na podstawie art. 29 ustawy z dnia 11 października 1991r. o referendum gminnym (Dz.U. Nr 110, poz. 173) referendum jest nieważne (ważne - nieważne)

Komisja stwierdza, że zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o referendum gminnym, referendum dało wynik rozstrzygający.

W wyniku referendum Rada Miejska w Lubinie
a) została odwołana
b) nie została odwołana *

Uwagi:
brak

Przy sporządzaniu protokołu obecni byli:

1. *B. Kulczyński* (nazwisko i imię, funkcja w Komisji)
2. *K. Grodecki* (nazwisko i imię, funkcja w Komisji)
3. *K. Grodecki* (nazwisko i imię, funkcja w Komisji)
4. *K. Grodecki* (nazwisko i imię, funkcja w Komisji)
5. *K. Grodecki* (nazwisko i imię, funkcja w Komisji)
6. *K. Grodecki* (nazwisko i imię, funkcja w Komisji)
7. *K. Grodecki* (nazwisko i imię, funkcja w Komisji)
8. *K. Grodecki* (nazwisko i imię, funkcja w Komisji)
9. *K. Grodecki* (nazwisko i imię, funkcja w Komisji)
10. *K. Grodecki* (nazwisko i imię, funkcja w Komisji)
11. *K. Grodecki* (nazwisko i imię, funkcja w Komisji)

APEL DO MIESZKAŃCÓW LUBINA

Wiosna jest okresem, kiedy szczególny nacisk kładzie się na utrzymanie czystości i porządku, uprzątnięcie pozostałości po okresie zimowym nieczystości, dzikich wysypisk oraz gruzowisk.

Stąd apeluję do wszystkich dyrektorów szkół i zakładów pracy, administratorów osiedli, wreszcie do wszystkich mieszkańców Lubina – oczyśćmy wspólnie nasze otoczenie, podwórza, parki i skwery. Chciałbym, aby nie była to jednorazowa akcja pod hasłem „WIOSENNE PORZĄDKI”, ale żeby dbałość o czystość i porządek naszego otoczenia stała się nawykiem i dobrą tradycją każdego obywatela naszego miasta.

Wiceprezydent Miasta Mirosław Gojdz

Zawiadamia się podmioty gospodarcze, które prowadzą działalność handlową na terenie miasta Lubina o umieszczenie w swoich placówkach handlowych informacji o obsłudze osób niepełnosprawnych, inwalidów i in. (zgodnie z art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej – jednolity tekst – Dz. U. Nr 13 poz. 60 z dnia 18 lutego 1993 r.).

Wiceprezydent Miasta mgr inż. Dariusz Milka.

NIEZNANE AKCJE STRAŻY MIEJSKIEJ

W dniu 15 kwietnia br. o godzinie 17:30 dyżurny Straży Miejskiej otrzymał zgłoszenie od zaniepokojonych mieszkańców o kłębach dymu i ognia widocznych na X piętrze wieżowca przy ul. Leśnej 13.

Na miejsce zdarzenia natychmiast skierowano radiowóz dyżurny wraz z dwoma funkcjonariuszami. Przybyli jako pierwsi spośród innych oczekiwanych – tzn. funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej i Komendy Rejonowej Policji – strażnicy, po przedarciu się przez gęste, ciemne kłęby dymu, ustalili, iż w bezpośrednim zasięgu ognia przebywają ludzie. Mimo braku specjalistycznego sprzętu wykorzystanego przy tego typu akcjach przez Straż Pożarną (np. drabina, maski tlenowe itp.) pracownicy Straży Miejskiej ewakuowali z balkonu mieszkania nr 60 dwoje dorosłych i dwoje dzieci.

Następnie przybyłe na miejsce jednostki Straży Pożarnej ustaliły, że źródło ognia znajduje się w mieszkaniu nr 65. Z tego właśnie mieszkania funkcjonariusz Straży Miejskiej wraz ze strażnikiem PSP wynieśli nieprzytomnego mężczyznę, któremu udzielono natychmiast pierwszej pomocy, jednak mimo tego przybyły lekarz stwierdził zgon. Po zakończonej ewakuacji mieszkańców z rejonu bezpośredniego zagrożenia przystąpiono do gaszenia ognia.

Miejsce zdarzenia funkcjonariusze Straży Miejskiej zabezpieczali do czasu przybycia grupy operacyjnej z Komendy Rejonowej Policji.

Działająca już od 1991 roku Straż Miejska mająca za zadanie wykonywanie czynności administracyjno-porządkowych coraz częściej uczestniczy w zabezpieczaniu kolizji drogowych, miejsc zdarzeń, funkcjonariusze zatrzymują sprawców przestępstw na gorącym uczynku, przestępców poszukiwanych listem gończym, ratują ludzkie życie i mienie, udzielają pomocy pielęgniarzom w dowiezieniu chorych psychicznie do Szpitala Psychiatrycznego w Lubiążu. Często zdarza się również, iż na prośbę mieszkańców miasta łapią bezpańskie, agresywne psy, które pogryzły dzieci bądź dorosłych a następnie odwożą je do Schroniska dla Zwierząt w Legnicy.

Wszystkie te czynności strażnicy wykonują nie posiadając specjalistycznego sprzętu, częstokroć narażając własne zdrowie a nawet życie. Podczas pełnienia służby szczególnie w godzinach nocnych zabezpieczają ład i porządek publiczny w wyznaczonym rejonie służbowym.

Dziś już po czterech latach działania, widok patrolującego miasto funkcjonariusza Straży nie budzi zdziwienia. „Granatowy mundur i biała czapka”, zyskały sobie zaufanie mieszkańców Lubina, zgłaszających coraz więcej interwencji, prośb, wniosków, zaufanie i ... sympatię. Przybyło telefonów z podziękowaniami od zgłaszających interwencje, które zostały załatwione. Zmalała grupa przeciwników twierdzących, że Straż jest tylko od „nakładania mandatów”.

Małgorzata Mazurkiewicz

Dnia 7.04.1995 roku zmarła nagle w czasie pełnienia obowiązków służbowych nasza koleżanka Barbara Mikuła.

Kierownictwo i pracownicy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lubinie składają podziękowania Pani dr Jadwidze Nowik oraz Paniom pielęgniarkom Lidii Dańczak i Zofii Mazurkiewicz za ofiarą i pełną poświęcenia pomoc w ratowaniu życia naszej nieodżałowanej koleżanki Basi Mikuły.

KOMUNIKATY

W 1991 roku przystąpiono do modernizacji oczyszczalni ścieków w Lubinie. Inwestycje rozpoczęto mając na uwadze skutki funkcjonowania niedostosowanej do potrzeb ponad 80 tys. miasta oczyszczalni ścieków.

Studium ekologiczne wykonane na zlecenie Urzędu Miasta w Lubinie wykazało bowiem, że zanieczyszczenia odprowadzane z terenu miasta Lubina powodują znaczne pogorszenie jakości wód rzeki od miejsca zrzutu z oczyszczalni, aż do jej ujścia w Ścinawie. Na odcinku tym koryto Zimnicy stało się kolektorem rozcieńczonych, słabo oczyszczonych ścieków miejskich. Przez to użytkownicy przyległych gruntów nie mogą korzystać z naturalnego ciekłu, a w związku z zanikaniem procesów samooczyszczania Odra staje się naturalnym odbiornikiem zanieczyszczeń całej zlewni Zimnicy.

Dlatego też na początku kwietnia Zarząd Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Lubinie zwrócił się do Wojewody Legnickiego o udzielenie wszelkiej pomocy w uzyskaniu na ten cel dotacji z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Od 1991 do 1994 roku na modernizację oczyszczalni ścieków w Lubinie wydano 15,2 miliarda starych złotych. Potrzeba 13 mln. W tegorocznym budżecie zarezerwowano 1,2 mln.

Wyłączenie na rok 1993 uzyskano dotację z WFOŚ i GW na modernizację oczyszczalni w Lubinie, wniosek z 1994 roku rozpatrzony został negatywnie, a rozstrzygnięcie w sprawie wniosku z bieżącego roku nie jest jeszcze znane.

Równolegle do odmowy współfinansowania inwestycji dołączone zostało zobowiązanie MPWiK, wydane przez organa podległe Wojewodzie, do osiągania wyników, które nie są możliwe bez wdrożenia nowej, uzupełniającej techniki i technologii oczyszczania ścieków.

Ponadto znaczenie modernizacji oczyszczalni ścieków w Lubinie znacznie przekracza możliwości Gminy Miejskiej Lubin.

Do Urzędu Miejskiego w Lubinie wpłynęło pismo od Marszałka Sejmu informujące o tym, że Prezydium Sejmu po rozpatrzeniu sprawy Posła Ryszarda Zbrzyźnego w sprawie utrudniania mu wypełniania obowiązków poselskich oraz po zapoznaniu się z opinią Komisji Regulaminowej i Spraw Poselskich nie stwierdziło naruszenia przez Prezydenta Miasta Lubina ustawy o obowiązkach i prawach posłów i senatorów.

W dniu 12 kwietnia 1995 roku na zaproszenia Posła Ziemi Legnickiej pana Tadeusza Samborskiego (PSL) województwo legnickie odwiedził Ambasador Federacyjnej Republiki Jugosławii pan Zoran Novaković wraz z małżonką. Zaproszony gość odwiedził między innymi wystawę ceramiki i malarstwa prezentowaną w Lubinie. Podczas spotkania lubiński samorząd reprezentował Prezydent Miasta Lubina pan Tadeusz Maćkała.

*Rzecznik Prasowy Prezydenta Lubina
Julita Nikodem*

Historia odkrycia złóż rud miedzi LGOM-u

– okres po 1945 roku

cz. III

Środowiska naukowe konspiracji polskiej w kraju w czasie ostatniej wojny, jeszcze przed Konferencją w Teheranie interesowały się wieloma aspektami gospodarczymi przyszłych zachodnich granic Polski powojennej.

Studia nad tymi problemami prowadzono w Warszawie i Krakowie. W Delegaturze Krajowej Rządu Emigracyjnego RP w Londynie pracował nad tym Departament Ziemi Zachodnich oraz Biuro Wojskowe AK. W dniach od 4 do 11 lutego 1945 roku podczas Konferencji w Jalcie wstępnie zdecydowano o powojennym kształcie zachodnich granic Polski z czego wynikało, że Dolny Śląsk powróci do Macierzy. W dniu 7 lutego tego roku w trakcie działań wojennych został zdobyty Lubin. W kilka tygodni po opublikowaniu uchwały Konferencji Jałtańskiej polskie ekipy zaczęły przejmować Ziemię Odzyskaną – 13 marca 1945 roku Rząd Tymczasowy podjął uchwałę o podziale administracyjnym ustanawiając cztery okręgi – Dolny Śląsk, Śląsk Opolski, Pomorze oraz Warmię i Mazury, na terenie których ustanowiono 109 powiatów. Pierwszym pełnomocnikiem Rządu na Dolnym Śląsku został Stanisław Piaskowski.

Od kwietnia 1945 roku w ramach tych działań na Dolnym Śląsku rozpoczął pracę jako doradca naukowych polskich grup operacyjnych i pełnomocnik Rządu do spraw administracji polskiej, profesor AGH w Krakowie, mineralog i geolog Andrzej Bolewski. Był jedynym samodzielnym pracownikiem nauki polskiej, który spenetrował cały Dolny Śląsk sięgając na zachód po Berlin, Lipsk, Drezno. Następnie pracował w grupie ekspertów polskich Biura Spraw Kongresowych Ministerstwa Spraw Zagranicznych Konferencji Poczdamskiej, Moskiewskiej i Praskiej, które ustaliły granice powojennej Polski.

Dnia 10 maja 1945 roku wyjechał z Krakowa do Wrocławia z zamiarem przejścia majątku szkół wyższych współpracownik Andrzeja Bolewskiego – profesor Józef Zwierzycki. Był wybitnym geologiem o wielkiej praktyce zawodowej poszukiwań geologicznych, które prowadził przez 24 lata w Indiach Holenderskich (dzisiejsza Indonezja). Był tam twórcą służby geologicznej, której z czasem został Dyrektorem. Położył wielkie zasługi w odkryciu zasobów mineralnych, poznawaniu budowy geologicznej tego wówczas dziewiczego obszaru Ziemi. W roku

1938 na zaproszenie Rządu RP wraca do kraju i obejmuje stanowisko wicedyrektora Państwowego Instytutu Geologicznego (PIG) zajmując się złożami ropy i gazu ziemnego. W czasie kapitulacji Warszawy w 1939 roku profesor jest tłumaczem i przewodnikiem z ramienia Prezydenta Warszawy przydzielonym do rozmów na temat kapitulacji miasta wobec niemieckiego Wermachtu. Z wielką osobistą odwagą pokazuje w terenie i objaśnia przykłady niemieckiego barbarzyństwa na przykładzie zniszczonych szpitali, kościołów, obiektów cywilnych i publicznych. Za pracę konspiracyjną na rzecz Podziemnego Państwa Polskiego w czasie okupacji zostaje skazany za karę obozu koncentracyjnego, z którego po czasie zostaje zwolniony, ale nadal więziony przez Gestapo. 1 sierpnia w czasie podróży z Berlina do Warszawy w brawurowej akcji ucieka eskortie niemieckiej kierując się do Krakowa, gdzie ukrywa się do końca wojny.

Profesor Józef Zwierzycki z chwilą przybycia na Dolny Śląsk wraz z grupą pracowników i uczniów prowadzi eksplorację geologiczną i kartograficzną Dolnego Śląska. Zainteresowania profesora koncentrują się na obszarze strefy przedsudeckiej zwanej dzisiaj monokliną przedsudecką i surowcami występującymi tam w cechszynie.

31 lipca 1945 roku Konferencja w Poczdamie przyjęła jednoznacznie uchwałę w sprawie zachodniej granicy Polski na Odrze i Nysie Łużyckiej i wysiedleniu ludności niemieckiej. Konferencja nie podjęła w interesie i na wniosek strony polskiej decyzji zobowiązującej Niemcy przekazanie inwentaryzacji surowców mineralnych i dóbr przemysłowych znajdujących się na Ziemiach Odzyskanych. W początkowym okresie istniała forma współpracy pomiędzy delegacją polskich i alianckich ekspertów w tych sprawach w ramach posiadanych przez nich informacji. O polski interes na Ziemiach Odzyskanych niezbędnym było walczyć i pracować. Píše o tym profesor Andrzej Bolewski w książce pod tytułem „Z dogi do Poczdamu”, wydanej przez Wydawnictwo Literackie w Krakowie w 1977 roku. „Zimna wojna” i narzucony przemocą ustrój polityczny w Polsce zdążający do stalinowskich wzorów utrudniał międzynarodową współpracę i suwerenność Polski. Wśród surowców mineralnych Dolnego Śląska eksploatowane do 1945 roku złoża miedzi w Starym

Zagłębiu Miedziowym i perspektywę występowania nowych złóż na innych obszarach tego regionu stały się dla polskich geologów oczywistym, normalnym zadaniem badawczym. W roku 1946 Józef Zwierzycki wydał pierwszą polską publikację o zasobach surowców mineralnych Dolnego Śląska wymieniając złoża łupka miedzionośnego bez podania nowych obszarów występowania. Wielki polski geolog – specjalista złóż surowców mineralnych, dyrektor PIG profesor Karol Bohdanowicz w roku 1947 opisując powojenne zasoby surowców mineralnych Polski zwraca uwagę na zagadnienia złóż rud miedzi na Dolnym Śląsku w gospodarce powojennej Polski.

W roku 1948 w PIG pod kierunkiem profesora Jana Czarnockiego ówczesnego dyrektora PIG, opracowano ogólnopństwowy plan badań geologicznych opierający się na niespotykanych do tej pory w Polsce nakładach finansowych i ilości głębokich wierceń geologicznych na niezbadanych obszarach kraju. W tym planie w zagadnieniach geologicznych cechszyny współpracował prof. J. Zwierzycki. Po wojnie dezorganizacji uległa Państwowa Służba Geologiczna w wyniku działań kierownictwa państwa polegającego na nieprzestrzeganiu Dekretu Prezydenta RP z 31.03.1938 roku ustalającego kompetencje i obowiązki służby. Państwowa Rada Geologiczna kierownicza instytucja Służby Geologicznej, pod przewodnictwem Walerego Goetla pracowała tylko w latach 1947-1951 i nie miała skutecznego wpływu na politykę geologiczno-gospodarczą kraju. Decyzjami władz komunistycznych do roku 1950 zamknięto w Polsce wszystkie naukowe placówki zajmujące się geologia gospodarczą. Podobny trend polityczny wystąpił w 1970. Czynniki gospodarcze i rządowe wywierały negatywny wpływ na porządek i sposób wykonania prac geologicznych zaopatrujących przemysł w surowce. Kierownictwo PIG charakteryzowało się tymczasowością organizacyjną polegającą na sprawowaniu funkcji dyrektora w latach 1945-1957 przez kolejne pięć osób. Pierwszy trzyletni plan plan gospodarczy, a następnie sześcioletni (1949-1955) w zakresie rozwoju górnictwa i bilansowania potrzeb na surowce mineralne okazał się błędny. W opracowaniu ostatniej obowiązującej wersji planu 6-letniego w latach 1950-1951 brała udział grupa ekspertów sowieckich mająca

stały i decydujący głos w znaczących decyzjach. Od roku 1950-51 liczni eksperci i doradcy sowieccy rozpoczęli pracę w PIG w ramach między państwowych umów o współpracy. Na skutek niepowodzeń i wynikłych strat gospodarczych zagrażających realizacji planu 6-letniego ówczesny Rząd w roku 1952 powołał Centralny Urząd Geologii (CUG) kierujący Państwową Służbą Geologiczną. Pierwszym Prezesem był A. Bolewski w latach 1952-57. Zainteresowanie nowymi złożami rud miedzi związane jest w tych czasach ze środowiskiem geologów wrocławskich. W latach 40-tych prof. J. Zwierzycki w różnych wypowiedziach oznajmiał, że na północ i północno-wschód od Bloku Przedśudeckiego należy się spodziewać rud miedzi, soli potasowych ropy i gazu.

W tym czasie przemysł metali nieżelaznych i PIG prowadzi poszukiwania złóż cechsztyńskich miedzi w Starym Zagłębiu Miedziowym (rej. Złotoryji i Bolesławca) i Niece Śródsudeckiej (rej. Nowej Rudy i Kamiennej Góry). Koncepcje poszukiwawcze okazały się nieperspektywne dla odkrycia nowych złóż w oficjalnych informacjach z badań w tych rejonach wykonanych do roku 1945. W roku 1951 opracował i wydał drukiem pierwszą polską mapę geologiczną regionu wrocławskiego w skali 1:500 000, która później dała podstawy do pierwszych polskich danych poszukiwawczych i wierceń geologicznych. W tym samym roku w słynnej pracy pod tytułem „Sole potasowe na północ od Wrocławia” jako pierwszy przedstawia perspektywę surowcowe cechszyny. Uczeń prof. J. Zwierzyckiego – J. B. Tomaszewski w roku 1988 na Konferencji naukowej poświęconej 100-leciu urodzin Profesora stwierdził, że łupki bitumiczne, które (cytat z pracy J. Zwierzyckiego s. 291 z 1951 roku): „... znajdują się tutaj w głębi dostatecznie grube w dolnym i górnym cechszynie, a może w środkowym piętrze, gdyż zbliża się ono w kierunku północnym coraz bardziej do facji turyngijskiej i hanowerskiej...”, są synonimem łupków miedzionośnych. Koncepcja Profesora dała impuls do wykonania w PIG przez A. Granicznego w latach 1952-1953 badań geofizycznych w terenie. Celem było poznanie układu i głębokości zalegania warstw geologicznych na linii Bolesławiec – Głogów. Z zaprojektowanych 1,5 km wierceń geologicznych na tej linii nie wykonano żadnych wierceń. W

roku 1954 prof. J. Zwierzycki dokonał interpretacji geologicznej tych badań i podobnych wykonanych na linii Wrocław – Kłoda. W 1953 roku wskazuje konkretny rejon między Chocianowem a Lubinem, gdzie można się spodziewać złóż powierzchni około 180 km².

W roku 1954 w szybie górniczym Wapno – I (Kujawy) Kopalni soli potasowych przystąpiono do pionierskich w Polsce prac mrożenia głębokościowego szybu, które zakończono sukcesem w 1962 roku. Poprzednio bez efektu zużyto prawie 15 000 t cementu (!), co było ilością rekordową w górnictwie, do cementacji zawadzonej strefy głębionego szybu. Znałe wcześniej z Alzacji (Francja) sposoby mrożenia górotworu zawadzonego przy głębieniu szybów po raz pierwszy w Polsce opanowano na Kujawach.

W lipcu 1953 roku prowadzone od 1951 roku na Dolnym Śląsku badania pod kierunkiem młodego geologa Jana Wyżykowskiego z PIG zostały przerwane z powodów negatywnych wyników. Prowadził poszukiwania złóż rud miedzi w cechszynie w rejonie Nowej Rudy i Okrzeszyna koło Kamiennej Góry. Jan Wyżykowski urodził się w Haczowie koło Brzozowa (Beskidy) 31.03.1917 roku. W roku 1938 uzyskał maturę w Krakowie po czym rozpoczął studia filozofii teologicznej, które w 1939 roku przerwała wojna. Po wojnie rozpoczął studia na Wydziale Górniczym AGH. W czasie studiów współpracował z PIG zajmując się podczas wakacji złożami Dolnego Śląska. Po uzyskaniu dyplomu w 1950 roku krótki czas pracuje w górnictwie węglowym po czym od 1951 roku w PIG w Wydziale Rud. Po skończonych badaniach w lipcu 1953 krótki czas pracuje przy poszukiwaniach geologicznych w górnictwie rud miedzi w Starym Zagłębiu, a w 1954 roku wyjeżdża delegowany przez PIG do NRD w rejon złóż miedzi, łupka miedzionośnego w celu badań porównawczych złóż mansfeldzkich i dolnośląskich.

W tym czasie prof. J. Zwierzycki na naradzie w Centralnym Urzędzie Geologii w dniach 16-17 lipca 1954 roku przedkłada uzasadnioną propozycję rozpoczęcia wiercen poszukiwawczych za złożem rud miedzi w rejonie Lubina. Przekonuje, że prace wiertnicze osiągną efekt odkrycia złóż o powierzchni ok. 180 km kw. Argumenty Profesora są bezskuteczne na decyzję Komisji. J. Wyżykowskiego domagającego się wykonania w 1955 roku niezbędnej ilości wiercen, komisja podejrzewała o sabotaż. Na Dolnym Śląsku prowadzono już poszukiwania głębokimi wierceniami złóż ropy przez

Przemysł Naftowy w cechszynie zostają analizowane pod kątem występowania złóż rud miedzi. W roku 1955 w rejonie Wschowy, a następnie Ostrzeszowa, gdzie w 1953 roku prof. J. Zwierzycki sugerował wykonanie wiercen, stwierdzono po raz pierwszy występowanie łupka miedzionośnego na bardzo dużej głębokości jak na możliwości górnictwa podziemnego. Dokonał tego prof. Adam Tokarski. Badania próbek wykonał Władysław Parachoniak z AGH, który stwierdził podobieństwo mineralizacji miedzi do złóż w rejonie Mansfeldu. Badania te zostały opublikowane dopiero w 1961 roku. Jan Wyżykowski dowiedział się o tych badaniach w trakcie wykonywania prac wiertniczych zaprojektowanych wcześniej w kwietniu tego roku pod kierunkiem Kierownika Wydziału Rud PIG Romana Osiki. Projekt ten był kontynuacją wcześniejszego projektu A. Granicznego, w którym wykreślono wykonanie wiercen. W projekcie R. Osiki i J. Wyżykowskiego ilość wiercen 6 o sumarycznej długości 3 km zmniejszono do 1,5 km i 4 wiercen. Otwory w Gromadce i Gaiach koło Chocianowa stwierdziły brak cechszyny. Następny otwór w Sieroszowicach stwierdził występowanie cechszyny. Geolodzy nie zważając na projekt, który pod względem założonych głębokości wiercen nie mógł osiągnąć łupka miedzionośnego, ani możliwości techniczne sprzętu wiertniczego. Nie wytrzymał sprzęt wiertniczy, który na głębokości wiercenia 40 m ponad łupkiem miedzionośnym uległ awarii niszcząc otwór w sposób uniemożliwiający naprawę. Cztery otwory wykonane w rejonie Ruszowic koło Głogowa stwierdził cechszyn i planowo został zakończony w dolnym triasie. J. Wyżykowski za kolejną próbę „sabotażu gospodarczego” w Sieroszowicach szczęśliwie nie poniósł konsekwencji. Od roku 1956 w PIG J. Wyżykowski, W. Jórca, A. Rydzewski tworzą zespół, którego zadaniem jest studiowanie informacji geologicznych o mineralizacji cechszyny do monograficznego opracowania służącego celom poszukiwawczym złóż rud miedzi.

Na początku roku 1957 Prezes CUG A. Bolewski zatwierdził następny projekt dalszych badań poszukiwawczych złóż opracowany przez J. Wyżykowskiego i Władysława Adamskiego geologa z zakładów R-1 w Kowarach i współpracownika PIG. Zakłady R-1 były mieszanym polsko-sowieckim przedsiębiorstwem geologiczno-górnictwem utworzonym w ramach międzyrządowych porozumień współpracy techniczno-naukowej. Zajmowało się głównie poszukiwaniem i eksploatacją złóż uranu

w Polsce. W tym czasie Dyrektorem PIG był Edward Rühle. Prace rozpoczęto tym razem odpowiednim sprzętem spodziewanej głębokości występowania złóż co było zasługą współautora projektu. Pierwsze wiercenie usytuowano w tych samych Sieroszowicach. W dniu 27.03.1957 roku na głębokości 656 m pod powierzchnią terenu nawiercono złożę miedzi związane z łupkiem miedzionośnym. Następny otwór wykonano w Lubinie w miejscu upamiętnionym obeliskiem koło Dworca PKS (plac zabaw dla dzieci przy ul. 3-go Maja). Złożę nawiercono 9.08.1957 roku. W następnych wierceniach kierowanych przez J. Wyżykowskiego do roku 1958 odkryto 130 m kw. złóż o wartościowych parametrach geologiczno-górnictwowych. W tym etapie prac 11 otworów inwestował PIG, a 13 już Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego. Wykonawcą wiercen było Pilskie Przedsiębiorstwo Poszukiwań Naftowych. Kierownictwo geologiczne wiercen sprawował J. Wyżykowski przy współpracy A. Rydzewskiego, E. Gospodarczyka, E. Metlerskiego i innych geologów z PIG. Dalsze szczegółowsze dla wymagań górnictwa badania odkrytego złóż przejął przemysł ciężki. Badaniami tymi kierował J. Hamer i J. B. Tomaszewski. Wykonawcą prac wiertniczych było Przedsiębiorstwo Geologiczne we Wrocławiu, a prac badawczo-dokumentacyjnych Przedsiębiorstwo Geologiczne w Karakowie. Od roku 1958 inwestowanie w badania geologiczne prowadziło Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego, a od 1.01.1960 roku nowo powołane Zakłady Górnicze „Lubin” w Budowie, następnie utworzony KGHM w Budowie.

W roku 1957 PIG opublikował pierwsze informacje w historii badań geologicznych na Dolnym Śląsku o wystąpieniu łupka miedzionośnego i złóż rud miedzi z nim związanych (W. Jórca, J. Wyżykowski), a w roku 1958 o prowadzonych poszukiwaniach złóż rud miedzi na obszarze strefy przedsudeckiej (J. Wyżykowski). Przemysł naftowy zbadał budowę geologiczną obszaru przedsudeckiego w trakcie poszukiwań złóż ropy i gazu i przy okazji analizowano miedzioność cechszyny w wykonanych wierceniach. Profesor Adam Tokarski wprowadził do geologii Polski nazwy tych obszarów – monoklina przedsudecka, peryklina Żar, blok przedsudecki – nieznane do 1945 roku. Prace geologiczno-poszukiwawcze za złożami rud miedzi występującymi do głębokości 1600 m prowadzono do końca lat 80-tych. Do głębokości 1200 m udokumentowano zasoby potencjalne w ilości 2 mld ton rudy i 38 mln t Cu o

powierzchni 800 km kw. na 7 obszarach dokumentacyjnych. Część tej powierzchni – 450 km kw. jest zagospodarowana przez górnictwo i posiadała na początku potencjalne rudy 1,4 mld ton i 28 mln ton Cu. Na głębokości od 1200-1600 m złożę występuje na 4 dalszych obszarach dokumentacyjnych. W sumie udokumentowane zasoby potencjalne odkrytego w 1958 roku złóż wynoszą 58 mln ton Cu. W roku 1962 obszar na którym występuje złożę nazwany został Legnicko-Głogowskim Okręgiem Miedziowym. Złoża LGOM-u podobnie jak w Turyni odznaczają się różnorodnością i bogactwem pierwiastków, które pod względem zawartości dzieli się na dominujące, główne, podrzędne i śladowe. W roku 1985 potencjalne zasoby pierwiastków towarzyszących miedzi liczone według realnych w Polsce technologii odzysku z rud wymagających udoskonalenia stosowanych przemysłowych technologii, wynosiły:

wanad	– 220 000 t
srebro	– 202 000 t
kobalt	– 182 000 t
molibden	– 133 000 t
nikiel	– 64 000 t
selen	– 2 300 t
złoto	– 2 000 t
ren	– 240 t

Koszt rozpoznania – udokumentowania tony zasobów składnika użytecznego (rudy lub 1 t Cu) wynosił od 0,06-0,1 % ich wartości i wynosił np. w końcu lat 60-tych ok. 2 rosze na 1 t rudy (w starych złotych) i był bardzo korzystny.

Od roku 1956 prowadzone są systematyczne badania miedzioności cechszyny na obszarze stanowiącym ok. 60 % powierzchni RP.

W roku 1964 J. Wyżykowski opracował Generalny Projekt Poszukiwań Złóż Miedzi. W roku 1965 z prowadzonych prac geologicznych wykonał w PIG rozprawę doktorską na temat „Zagadnienia miedzioności cechszyny na tle budowy geologicznej strefy przedsudeckiej”.

W uznaniu zasług prof. J. Zwierzyckiego w grudniu 1965 roku PIG wystąpił do władz państwowych o przyznanie nagrody. W dniu 22.07.1966 roku Komitet Nagród Państwowych przyznał nagrodę pierwszego stopnia za odkrycie miedzi lubińskiej zespołowi w składzie: J. Wyżykowski, F. Ekiert, R. Osika, A. Tokarski, E. Wutcen, W. Adamski, A. Graniczny (pośmiertnie), A. Rydzewski, J. Tomaszewski, J. Zwierzycki (pośmiertnie).

Od 1957 roku rozwój wydarzeń związanych z odkryciem, a następnie zagospodarowaniem górnictwem złóż przypomina start

cd. na str. 15

Ustawą z dnia 2 lipca 1994 roku zmieniono dotychczasowe, funkcjonujące dziesiątki lat przepisy regulujące gospodarkę mieszkaniową. Ustawa i wydane następnie rozporządzenie, miała zreformować sferę czynszów mieszkaniowych i wspomóc przy okazji samorządy w poradzeniu sobie z tym problemem. Ustawa z tego powodu była oczekiwana z nadzieją i dużą niecierpliwością. Przez lata bowiem czynsz w mieszkaniach komunalnych regulowany był centralnie decyzjami płynącymi z Warszawy. Maksymalna dopuszczalna stawka pokrywała w ostatnich latach zaledwie 30-40 % kosztów bieżącej eksploatacji budynków. Z tego powodu, przy braku środków własnych (Do reformy samorządowej w 1990 r. budżety gmin były częścią budżetu państwa, które nie uwzględniały odpowiedniego finansowania mieszkaniówki) zasoby komunalne popadały w ruinę.

W najgorszej sytuacji były miasta z przedwojenną substancją mieszkaniową. Przykładem może być chociażby Legnica, czy Wrocław, gdzie stare przedwojenne dzielnice straszą swoim wyglądem, a mieszkańcy narzekają na skandaliczne warunki życia. Często bez bieżącej wody, czy gazu. Nieświadomości do końca chyba tego, że wpłacane przez nich kwoty czynszów nie były w stanie przyczynić się do radykalnej poprawy warunków na drodze kapitalnych remontów i modernizacji. Pieniądzy w kasie wystarczało w całej Polsce ledwie na bieżące latanie dziur w dachach. Państwo z tym problemem przez cały powojenny okres nie umiało sobie poradzić. Przyczyn należy upatrywać w przyjętej po wojnie ideologii, która wzięła górę nad zdrowym rozsądkiem i prawami ekonomii. Ze względów politycznych, a nie gospodarczych, „ludowe” – więc dobre państwo zagwarantowało niskie czynsze, które prędzej, czy później musiałyby doprowadzić do kryzysu. Nie było pieniędzy na remonty, gminy nie miały pieniędzy na tanie budownictwo czynszowe.

Problem narastał latami, aż urzędnicy w Warszawie doszli do wniosku, iż dłużej nie można czekać i należy problem rozwiązać. Wprowadzona w ubiegłym roku ustawa o najmie lokali i dodatkach czynszowych miała w sposób zdecydowany rozwiązać problem. Odtąd gminy mają prowadzić samodzielną gospodarkę mieszkaniową. Jedynym wprowadzonym ogólnie ograniczeniem było określenie mówiące o tym, że czynsze nie mogą przekroczyć 3 % wartości odtworzeniowej w skali roku.

Przyjęcie przez Sejm ustawy „mieszkaniowej” było zgodne z pewną logiką reformy państwa. Bowiem już w przyjętej 8 marca 1990 roku ustawie o samorządzie terytorialnym, będącej krokiem na drodze decentralizacji i demokratyzacji państwa polskiego, w art. 7 p. 7 mowa jest o tym, że zadaniem własnym gminy jest zaspokojenie potrzeb w zakresie budownictwa mieszkaniowego. Pozornie wszystko w porządku, ale by gminy mogły z tego zadania się wywiązać muszą dysponować odpowiednimi funduszami. Z tego to powodu samorządowcy przez cztery lata czekali na ustawę, która

być refundowane z budżetu państwa ale tylko teoretycznie. Po pierwsze w budżecie państwa zabezpieczono zbyt mało środków finansowych na ten cel. Po drugie z wzoru służącego do wyliczenia wysokości dotacji na dodatki wynika, że samorządy muszą najpierw wydać 5,8 albo 10 % własnych dochodów na dodatki, by móc zwrócić się o finansową pomoc do państwa.

Należy podkreślić, że w najgorszej sytuacji są te gminy, w których przeważają mieszkania spółdzielcze (a tak jest w przypadku Lubina gdzie 85 % stanowią spółdzielcze) a mniejszość stanowią mieszkania komunalne.

konsekwencji do wrzenia w Polsce samorządowej. Mimo tego, że w żadnej gminie w Polsce nie skorzystano z możliwości podniesienia stawki do maksymalnego 3 % poziomu stawki odtworzeniowej (tylko w jednej gminie w Polsce w województwie warszawskim stawka czynszu wyniosła 2 % wartości odtworzeniowej), że w większości gmin stawkę tę określono na poziomie ok. 1 % to doszło do powstania poważnej fali niezadowolenia społecznego wykorzystywanego bardzo często przez opozycję w ramach Rad do podgrzania atmosfery i prób zakwestionowania kompetencji Zarządów, czy w skrajnych przypadkach, ale jak się okazało bardzo częstych, do ogłoszenia referendum w sprawie odwołania Rady Miejskiej.

DODATKI CZYNSZOWE - WYPADEK (RZĄDU) PRZY PRACY!

ureguje tę kwestię. No i doczekali się. Ustawa z 2 lipca 1994 r. okazała się wielkim skandalem. Sejm na wniosek Rządu, bez należytej konsultacji z przedstawicielami samorządu, wprowadził do ustawy bardzo krzywdzące zapisy. Zapisy, które zostały jednoznacznie odebrane jako próba załatwienia problemów narosłych przez 50 powojennych lat rękami słabego, kształtującego się po latach komunizmu samorządu lokalnego. Sejm przekazał gospodarkę mieszkaniową komunalnymi do kompetencji Rad Gmin, ale jednocześnie narzucił obowiązek wypłacania dodatków czynszowych dla najsłabszych finansowo rodzin.

Nic by się nie stało, jakby obowiązek wypłaty zasiłków dotyczył jedynie lokatorów mieszkań gminnych. Bo przecież korzyści z podniesionych czynszów (wcześniejsze podniesienie stawki czynszu jest ustawowym, wstępnym warunkiem, który musi być spełniony zanim gmina będzie mogła wesprzeć rodziny najuboższe) również wpłyną do kasy miejskiej. Niestety ustawa nałożyła na gminy obowiązek wypłaty dodatków dla mieszkańców spółdzielni i (zgroza) właścicieli domów prywatnych. A przecież ewentualne korzyści z czynszów spółdzielczych nie są dochodem gminy. Doszło do paradoksalnej sytuacji. Spółdzielnia mieszkaniowa może podnosić czynsz, pieniądze zostają w kasie spółdzielni, jej kondycja finansowa poprawia się, a jednocześnie coraz więcej lokatorów nie jest w stanie płacić czynszu i kwalifikuje się na dodatek mieszkaniowy, który wypłacić musi gmina. Cierpią na tym mieszkańcy najubożsi, mieszkańcy domów komunalnych, którzy nie dość, że żyją w gorszych warunkach lokalowych to nie mogą doczekać się pomocy.

Teoretycznie wydatki gminy na dodatki czynszowe do mieszkań spółdzielczych i prywatnych mia-

Miasto płacić musi dodatki członkom spółdzielni mieszkaniowych, a podwyższyć czynsze może jedynie w mieszkaniach komunalnych.

Wszystko to spowodowało, że ustawa została bardzo źle odebrana przez samorządy. Sama ustawa została zaskarżona do Trybunału Konstytucyjnego. Również Rada Miejska w Lubinie na XII Sesji odbytej w dniu 14 lutego 1995 roku poparła wniosek do Trybunału Konstytucyjnego zawarty w Uchwale Nr 66 Rady Miejskiej w Skierniewicach i jednocześnie lubińscy radni wyrazili na tej samej sesji dezaprobatę dla poczyną Rządu dotyczących dodatków mieszkaniowych, jako godzących w interes gminy. Bo przecież nie jest tak, że władze Lubina nie dbają o zasoby mieszkaniowe. Jest to nieprawda. Na rok 1995 przewidziano np. dotację w wysokości 30 mld zł, w tym również przeznaczoną na remonty i poprawę standardu mieszkań komunalnych, dla ZGM. W Lubinie, jak w mało którym mieście w Polsce dynamicznie odnawia się bloki komunalne co zresztą widać na co dzień.

Jeżeli Rząd nie wprowadzi żądanych przez samorządy poprawek to ustawa z 2 lipca 1994 roku wpłynie jedynie na ograniczenie możliwości remontowych – bo gdzieś pieniądze na dodatki trzeba będzie poszukać, poprzez np. przesunięcia w poszczególnych działach budżetu. I kto wie czy lokatorzy, którzy co prawda pomoc w postaci dodatku czynszowego uzyskają w sumie nie tracą, bo na przykład miasto nie będzie w stanie przeprowadzić jakiegos znaczącego remontu.

W całym zamieszaniu wokół ustawy pojawił się jeszcze bulwersujący problem, o którym Rząd chyba wcześniej nie pomyślał (ale czy aby na pewno?)

Chęć wywiązania się przez Rady Gmin z obowiązków narzuconych ustawą doprowadziła w

wielu przypadkach do referendum potrzebny takiej opozycji był jedynie pretekst. Takim pretekstem stawała się często konieczna, ale niestety niepopularna decyzja. W takiej sytuacji łatwo wykorzystać niezadowolenie ludzi i jeśli nawet zawiniła władza centralna, to przecież do Sejmu niezadowoleni nie pojadą bo daleko. Bliżej jest samorząd, na który spada całe – odpowiednio ukierunkowane przez „nieznane siły” – niezadowolenie.

W większości gmin gdzie doszło do referendum zarzewiem konfliktu była reforma czynszowa. Nowe stawki były często znacznie wyższe od płaconych dotychczas (przez lata zanizonych nadmierne). Nikt nie lubi podwyżek nawet jeżeli są one uzasadnione. Szok cenowy doprowadził w konsekwencji do niezadowolenia. Tym bardziej, że ustawa o czynszach jest kontrowersyjna również z innego powodu. Zgodnie ze stanowiskiem Rządu nowe stawki można wprowadzać z dnia na dzień, wystarczy ponoć jedynie uchwała Rady.

A co z kodeksem cywilnym i 3 miesięcznym wypowiedzeniem, tak jak to wynika z cywilnej umowy najmu mieszkania (tryb administracyjny w tej kwestii przecież został zniesiony).

Poziom niezadowolenia okazał się bardzo wysoki, na tyle wysoki, że często grupka „niezadowolonych” np. w ramach SLD-owskiej opozycji radnych korzystała z nadarzającej się okazji, by zmienić sytuację w radzie na swoją korzyść (zapominając – bo tak było wygodnie – o tym, że to SLD-owska i PSL-owska większość w Sejmie miała zdecydowany wpływ na przyjęcie ustawy).

W wielu przypadkach do referendum potrzebny takiej opozycji był jedynie pretekst. Takim pretekstem stawała się często konieczna, ale niestety niepopularna decyzja. W takiej sytuacji łatwo wykorzystać niezadowolenie ludzi i jeśli nawet zawiniła władza centralna, to przecież do Sejmu niezadowoleni nie pojadą bo daleko. Bliżej jest samorząd, na który spada całe – odpowiednio ukierunkowane przez „nieznane siły” – niezadowolenie.

ZWIĄZEK STRZELECKI „STRZELEC” WSPÓŁCZEŚNIE

W numerze 3/95 Biuletynu Lubńskiego przedstawiony został reaktywowany na terenie województwa Związek Strzelecki „Strzelec” w zarysie historycznym uzupełnionym wspomnieniami z kresu międzywojennego autora – pana Jana Bilińskiego. „Strzelec” i Polska Organizacja Wojskowa tworzyły w tym czasie najsilniejsze organizacje paramilitarne bezpośrednio współpracujące z Wojskiem Polskim. Po zakończeniu wojny wrześnie wojenną nazwą „Strzelca” była Tajna Organizacja Wojskowa Orła Białego (OOB), której Komendantem Głównym był płk. Kazimierz Pluta-Czechowski. Organizacja ta najwcześniej utworzyła struktury AK, a po wojnie podzieliła jej losy.

Dzisiejszy „Strzelec” jest spadkobiercą i kontynuatorem historycznych tradycji Polaków z dawnych strzeleckich szeregów. Nadrzędną ideą „Strzelca” jest niepodległość Rzeczypospolitej i z niej wynikające zwykłe, codzienne powinności praktyczne wobec Ojczyzny. Wśród młodzieży najważniejsze jest wychowanie w duchu patriotycznym polegającym na świadomym i zorganizowanym służeniu ojczyźnie i odpowiedzialności za jej los. Z tych duchowych przesłanek wynikają praktyczne metody wychowawcze wyrabiania umiejętności zespołowego działania, odporności fizycznej i psychicznej. Pracę wychowawczą opieramy na zasadach etyki chrześcijańskiej i tradycji walk o niepodległość.

Uczestnikiem „Strzelca” może być każdy kto ukończył 16 lat, członkiem kto ukończył 18 lat jeżeli posiada odpowiednie kwalifikacje moralne i fizyczne, uznaje

Statut i złożył odpowiednią przysięgę.

„Strzelec” działa jedynie godnymi metodami z poszanowaniem prawa i interesami Rzeczypospolitej. W postępowaniu „Strzelec” kieruje się 10 zasadami stanowiącymi Prawo Strzeleckie:

ART. 14 PRAWO STRZELECKIE

1. Dobro i pomyślność niepodległej Rzeczypospolitej Polskiej jest pierwszym i najwyższym prawem strzeleckim.
2. Strzelec służy Rzeczypospolitej i jest dla Niej gotów do wszelkich poświęceń.
3. Strzelec jest wzorowym obywatelem, a jeśli zajdzie taka potrzeba – żołnierzem Rzeczypospolitej.
4. Strzelec jest człowiekiem honoru, charakteryzującym go wysokie wartości moralne.
5. Strzelec drogą szkolenia indywidualnego i zbiorowego kształtuje swoją osobowość i charakter, jest wytrwały, zdyscyplinowany, mężny i śmiały.
6. Strzelec postępuje uczciwie wobec każdego człowieka, jest uczynny, koleżeński i ofiarny.
7. Strzelec – w ramach dobrowolnie przyjętych obowiązków występujących w toku szkolenia oraz innych czynności organizacyjnych i operacyjnych – karnie, sumiennie i ściśle wypełnia polecenia władz Związku Strzeleckiego „Strzelec”, wkładając w ich wykonanie całą swoją inicjatywę. Nie ogranicza to w niczym jego praw członkow-

skich, a w szczególności prawa do krytykowania i wybierania statutowych władz ZS „Strzelec”.

8. Strzelec czynem i zachowaniem popularyzuje w swym środowisku ideały braterstwa i służby.
9. Strzelec działa w myśl ideałów strzeleckich, w duchu dyscypliny i porządku organizacyjnego.
10. Strzelec nieustannie pogłębia swą wiedzę oraz doskonali sprawność fizyczną i umiejętności.

„Strzelec” jako młodzieżowa organizacja wychowawcza ze swej strony organizacyjnie uzupełnia pracę wychowawczą prowadzoną przez szkołę, dom wypełniając czas wolny młodzieży, poza jej obowiązkami i w czasie wakacji oraz ferii szkolnych. W wielu środowiskach i rejonach miasta możemy pomóc młodzieży w zorganizowaniu czasu, w wyborze i znalezieniu drogi życia, kształtowaniu zainteresowań. Ten sposób jest alternatywny na wiele społecznych i środowiskowych zaniedbań wychowawczych młodzieży.

„Strzelec” jako młodzieżowa organizacja społeczna, tworzy społecznie użyteczne umiejętności młodzieży – sprawność fizyczną, umiejętności wojskowe. Poszerzany jest i praktycznie doskonały program szkolny przedmiotu Przygotowanie Obronne. Działamy na rzecz reformy naszej armii w armię zawodową, zaczynając od kształtowania młodzieży – dzisiaj strzelców, a w przyszłości ochotników – żołnierzy Rzeczypospolitej.

„Strzelec” współpracuje z Kuratorium Oświaty i Wojewódzkim Sztabem Wojskowym. Zgodnie z przestrzeganymi wartościami etyki katolickiej w „Strzelcu” istnieje funkcja Kapelana Okręgowego.

„Strzelec” prowadzi stałą organizacyjną działalność w drużynach na terenie miasta oraz okresowe wyjazdy na zajęcia w inne tereny. W okresie wakacji i ferii organizuje działalność w formie obozów poza miastem.

Związek Strzelecki „Strzelec” działający przy jednostkach WP jest planowo dotowany przez Ministerstwo Obrony Narodowej. Otrzymane dofinansowanie od Zarządu Miasta Lubina było nam szczególnie potrzebne w początku działalności i zostało przyjęte z wielką wdzięcznością. Zgodnie z otrzymanym dokumentem przeznaczone będzie dla młodzieży z Lubina i podlega szczegółowemu rozliczeniu przez Inspektorat Okręgu przed Wydziałem Finansowym Urzędu Miejskiego.

Informacji o „Strzelcu” zasięgną Państwo w tutejszym Inspektoracie, gazetkach „Strzelca” na terenie szkół średnich oraz tablicach ogłoszeniowych w mieście.

Inspektor Okręgu Legnickiego Związku Strzeleckiego „Strzelec”

**Inspektorat
Okręgu Legnickiego ZS
„Strzelec”
ul. Skłodowskiej 14/7
Lubin,
środa i piątek 17:00-18:00
tel 44-24-81.**

Lublinie 9 kwietnia odbyło się referendum za odwołaniem Rady Miejskiej. Powodem była również niepopularna dla pewnej grupy zainteresowanych ludzi decyzja. Decyzja dotycząca nowego sposobu organizacji komunikacji miejskiej. Sprawa jest zresztą powszechnie znana mieszkańcom Lubina. Dużo na ten temat już pisano i nie chcę do tego wracać.

Samo referendum natomiast było ukoronowaniem – jak dotychczas – całego ciągu działań niektórych radnych SLD zmierzających do zmiany za wszelką cenę sytuacji w lubińskich władzach samorządowych.

I chociaż wyniki referendum (8,07 % frekwencja – referendum nieważne) pokazuje, że mieszkańcy miasta nie dali posłuchu demago-

gicznym hasłom i nie ulegli kłamliwej kampanii niektórych radnych, którzy nawoływali do odwołania Rady, to jednak nie doszło do pełnej normalizacji sytuacji w lubińskiej radzie. I mimo apeli Prezydenta Miasta Tadeusza Maćkały o rozsądek, zażeganie sporów politycznych w imię interesu miasta to widać było wyraźnie, że kilku opozycyjnych radnych niczego nie przemyślało. Wręcz buńczucznie stwierdzało, że Zarząd działa źle i prędzej czy później dojdzie do kolejnego referendum.

Ciekaw jestem, czy pretekstem będzie decyzja, którą w najbliższym czasie musi podjąć Rada Miejska w Lubinie w sprawie podwyżki stawek czynszowych?

Robert Grodecki.

Konkurs pod hasłem „Wojna z trzema schodami”

Szanowni Państwo!

Jesteśmy młodymi ludźmi niepełnosprawnymi, członkami grupy „Złoty wiek” działającej przy Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym dla Niepełnosprawnych Ruchowo w Busku-Zdroju. W codziennym życiu napotykamy na utrudnienia – bariery architektoniczne, które uniemożliwiają nam załatwianie naszych spraw, utrudniają kontakt z kulturą, sztuką, sportem itp. Są na szczęście miejsca, w których ten problem nie istnieje. Stworzono tam bowiem warunki dla naszego normalnego funkcjonowania.

Korzystając z okazji, że w dniach 9-11 czerwca br. będziemy organizatorami Ogólnopolskiego Zlotu Młodzieży Niepełnosprawnej, chcemy promować takie rozwiązania, których celem jest likwidacja barier architektonicznych. Dlatego właśnie ogłaszamy nasz konkurs pod hasłem: „Wojna z trzema schodami”. Zapraszamy Państwa serdecznie do wzięcia w nim udziału.

cd. na str. 12

INFORMACJE KULTURALNE

PROPOZYCJE ZHP W LUBINIE

Komenda Hufca ZHP w Lubinie proponuje wypoczynek dla dzieci i młodzieży w Wygnańcach nad jeziorem Dąbie woj. leszczyńskie – wśród lasów sosnowych.

Zapraszamy dzieci do udziału w następujących formach:

- obozy harcerskie
- kolonie zachowawcze (domki camp.)
- kolonie wypoczynkowe
- obozy wypoczynkowe dla młodzieży nie-zrzeszonej
- przyjmujemy inne grupy zorganizowane

Podczas wypoczynku bawimy się „W CAŁY ROK W 14 DNI”. W programie:

- ♣ Dzień Zakochanych
- ♣ Pierwszy Dzień Wiosny
- ♣ Prima Aprilis
- ♣ Dzień Dziecka (festyn)
- ♣ Poszukiwanie Kwiatu Paproci
- ♣ Dzień Wojska Polskiego (gra wojenna)
- ♣ Andrzejki (wróżby)
- ♣ Mikołajki (podarki)
- ♣ Choinka
- ♣ Sylwester (kamawał)

Terminy:

- I TURNUS – 3.07.95 r. – 17.07.95 r.
- II TURNUS – 17.07.95 r. – 31.07.95 r.
- III TURNUS – 31.07.95 r. – 14.08.95 r.

Koszt wypoczynku:

180 zł (1 800 000) – płatne do 30.05.1995 roku
200 zł (2 000 000) – płatne po w/w terminie!
Możliwość zapłaty w ratach!
3 raty po 60 zł (600 000):

- I rata – do dnia 15 kwietnia 1995 roku
- II rata – do dnia 15 maja 1995 roku
- III rata – do dnia 15 czerwca 1995 roku

Podczas wypoczynku zapewniamy:

- ☛ atrakcyjny program
- ☛ nocleg w namiotach wojskowych
- ☛ opiekę ratowników WOPR
- ☛ opiekę kadry instruktorskiej
- ☛ wyżywienie (4 posiłki na dzień)
- ☛ opiekę lekarską

Zgłoszenia przyjmuje oraz udziela wszelkich informacji: Komenda Hufca ZHP w Lubinie, ul. 1-go Maja 17 A/5, tel. 44-11-18 w godz. 8:00-16:00

Z HARCERSKIM POZDROWIENIEM „CZUWAJ”

Parafia św. Jana Bosko informuje o mającym się odbyć w dniu 13 maja 1995 roku Festynie kulturalno-rekreacyjno-sportowej: Święto Młodości - tzw. „SAVIONALIA”, które odbędzie się na terenie naszej parafii w Lubinie.

Impreza ta, o charakterze religijno-świeckim, adresowana jest do dzieci, młodzieży jak i dorosłych mieszkańców Lubina i okolic. Na uczestników czeka wiele atrakcyjnych niespodzianek, będą mogli oni włączyć się w wiele konkursów sportowych m.in. koszykówka, siatkówka. Drużyny prosimy zgłaszać wcześniej. Uczestnikom zapewniamy gorący posiłek. Przewidujemy dla każdego z nich nagrody rzeczowe i pocieszenia.

Pomoc techniczną zadeklarowały m.in.: Jednostka Wojskowa JW 1527 · Głogów Radio Legnica „L” · Coca-Cola Sroda Śląska.

Zapraszamy do wspólnej zabawy.

I was nie może zabraknąć!
CZEKAMY!

Zgłoszenia: Ks. Salezjanin,
ul. 1-Maja 52, Lubin tel. 447865



PROGRAM IMPREZ D K Z M NA MAJ 1995 ROKU

- 1.05. g. 11:00 – Targi Prac Plastycznych. Stowarzyszenie Twórców Kultury z Lubina – przed DKZM.
- 1.05. g. 19:00 – Koncert okolicznościowy Jaworskiego Zespołu Kameralnego „VIOLINETTA” – kawiarnia „Pod Muzami”, wstęp wolny.
- 3.05. g. 17:00 – Fan-Club Kabaretu „OT.TO” – sala nr 1.
- 5.05. g. 11:00 – Uroczysta Inauguracja Spotkań. – oficjalne ogłoszenie werdyktu Jury Ogólnopolskiego Konkursu na Lirykę Miłosną o Laur Miedzianego Amora; – wręczenie nagród; – prezentacja nagrodzonych prac w wykonaniu aktorów scen wrocławskich Beaty Rakowskiej i Mariusza Osmelaka; – recital zespołu muzyki kameralnej „VIOLINETTA” (zaproszenia)
- g. 12:30 – Spotkania Autorskie w Szkołach i Placówkach Kultury;
- g. 12:30 – Spotkanie z Lotharem Herbstem Prezesem Zarządu – Redaktorem Naczelnym Polskiego Radia Rozgłośni Regionalnej we Wrocławiu (wstęp wolny)
- g. 16:00 – „Rozmowy o Poezji” – otwarte spotkanie Jurorów z laureatami Konkursu (wstęp wolny)
- g. 20:00 – „Poezja i Muzyka”; – recital Romana Kołakowskiego; – Turniej Jednego Wiersza; – recital fortepianowy Michała Styszyńskiego; – rozstrzygnięcie konkursu literackiego Konfrontacji Artystycznych Szkół Średnich (zaproszenia)
- 6.05. g. 11:00 – Spotkanie Autorskie Roberta Gawłowskiego poety, Szefa Programu Regionalnego Polskiego Radia – Rozgłośni Regionalnej we Wrocławiu (wstęp wolny)
- g. 12:30 – Spotkanie Autorskie Krzysztofa Koehlera laureata nagrody „NaGłosu” za debiut poetycki w roku 1987, pracownika naukowego Wydziału Filologii Polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (wstęp wolny)
- g. 12:30 – Spotkania Autorskie w Szkołach i Placówkach Kultury
- g. 16:00 – Oficjalne Zakończenie Spotkań (zaproszenia)
- g. 19:00 – Koncert Zespołu „RAZ, DWA, TRZY” (bilety – 6 zł)
- 9.05. g. 17:00 – Spotkanie członków sekcji filatelistycznej – sala nr 31
- 10.05. g. 18:00 – Scena Promocji i Prezentacji. – koncert gitarowy w wykonaniu Arkadiusza Stachowskiego i Łukasza Bratka (kawiarnia „Pod Muzami”, wstęp wolny)
- 12.05. g. 20:00 – WIECZÓR Z DARIUSZEM KORDKIEM. W programie: recital „TO JA” oraz spotkanie z aktorem, przy fortepianie Filip Tobącki (kawiarnia „Pod Muzami”, bilety – 8 zł)
- 14.05. g. 15:30 – Spotkanie z bioenergoterapeutą Tadeuszem Ceglińskim (sala nr 1, bilety – 25 zł)
- 20.05. g. 18:00 – „Na Wiosenną Nutę” – koncert uczniów i absolwentów Szkoły Muzycznej I st. w Lubinie pod kierownictwem Wioletty Kwiatkowskiej (kawiarnia „Pod Muzami”, wstęp wolny)
- 23.05. g. 17:00 – Spotkanie członków sekcji filatelistycznej (sala nr 31)
- 25.05. g. 10:00 – Konfrontacje Szkół Średnich. „SCENA DLA NAS” (Park Wrocławski)
- 26.05. g. 17:00 – Koncert Uczniów Studium Muzycznego Michała Styszyńskiego z Polkowic (kawiarnia „Pod Muzami”, zaproszenia)
- 29.05. g. 17:00 – Spotkanie członków Stowarzyszenia Twórców Kultury (sala nr 31)
- 31.05. g. 17:00 – Dzień Dziecka. W programie: – pokaz mody dziecięcej; – koncert Studia Keyboard Jerzego Kusia (kawiarnia „Pod Muzami”, wstęp wolny)

WYSTAWY

- 4-31.05 – „EROS W KARYKATURZE”. Wystawa z Muzeum Karykatury w Warszawie (sala nr 24, kawiarnia)
- 5-9.05. – Wystawa kwiatów autorstwa Marka Kucharskiego (sala DKZM)
- 5-6.05. – Kiermasz książek Klubu Międzynarodowej Prasy i Książki w Lubinie
- 5-6.05. – „BIBLIOFIL CZY FANATYK?” książki z dedykacjami ze zbiorów Ludwika Gadzickiego (hall parter DKZM)

Polska Miłość
'95

Pod takim hasłem odbędą się w dniach 5-6 maja w DKZM **LUBIŃSKIE SPOTKANIA Z POEZJĄ MIŁOŚNĄ**.

Impreza reaktywowana w roku ubiegłym, jest powrotem do tradycji cieszących się dużym zainteresowaniem Ogólnopolskich Spotkań z Literaturą Miłosną, organizowanych w latach 1985-1990. Przez sześć lat miłośnicy literatury uczestniczyli w sesjach literackich, spotkaniach z pisarzami, wieczorach poetyckich itp. Ogłaszany był również Konkurs Literacki, na który napływały setki prac, zwłaszcza młodych twórców – poetów i prozaików z całego kraju i z zagranicy. To właśnie oni byli inicjatorami wznowienia Spotkań – przysyłając listy z pytaniami o imprezę a nawet zestawy wierszy. W pierwszej, po przerwie edycji konkursu, w nowej formule organizacyjnej, pod nazwą Ogólnopolski Konkurs na Lubińską Miłość o Laur Miedzianego Amora, wzięło udział ponad 200 poetów – w tym roku dwukrotnie więcej – prawie 500 osób.

Jury, które pracowało w składzie: Robert Gawłowski, Lothar Herbst, Roman Kołakowski, Ludwik Gadzicki, pod przewodnictwem prof. dr hab. Andrzeja Zawady z Uniwersytetu Wrocławskiego, na posiedzeniu w dniu 26.03.1995 r. postanowił przyznać: **I nagrodę** oraz nagrodę główną Laur Miedzianego Amora **Agnieszce Herman z Warszawy • II nagrodę** **Juliuszowi Wątrobie z Rudzicy • III nagrodę** **Wojciechowi Izakowi Strugale z Lwówka Śląskiego**.

Trzy równorzędne wyróżnienia:

- **Wiesławowi Szymańskiemu z Białegostoku**
- **Lilli Latus ze Zduńskiej Woli**
- **Stanisławowi Gola z Bielska Białej.**

Ponad 30 osób wyróżnionych zostało publikowanych w pokonkursowym tomiku poezji.

Uroczyste wręczenie nagród odbędzie się 5 maja 1995 roku o godzinie 11:00. Serdecznie zapraszamy mieszkańców Lubina do wzięcia udziału w imprezie. Osoby, które nadesłały swoje wiersze na konkurs, zachęcamy do spotkania się z jurorami (5 maja, g. 16:00).

Wszelkich szczegółowych informacji udziela Biuro Organizacyjne Spotkań (DKZM ul. Armii Krajowej 1 tel. 44-27-20 lub 44-18-97).

ORGANIZATORZY:

Zarząd Miasta Lubina, Dom Kultury Zagłębia Miedziowego, Towarzystwo Miłośników Ziemi Lubińskiej, Polskie Radio – Rozgłośnia Regionalna we Wrocławiu.

SPONSORZY:

Wojewoda Legnicki, KGHM Polska Miedź S.A., Cuprum-Bank, Powszechny Zakład Ubezpieczeń S.A. Inspektorat w Lubinie, Viessmann Sp. z o.o., Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjne „Mercus” w Polkowicach, Gazeta Wyborcza Oddział w Legnicy, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki w Lubinie.



LUBIN

PLAN IMPREZ ORGANIZOWANYCH PRZEZ OSiR NA OBIEKTACH OŚRODKA SPORTU I REKREACJI W LUBINIE. MAJ 1995 ROK.

- | | |
|----------------------------------|--|
| 1.05. g. 9:30 (korty OSiR) | – Otwarte Mistrzostwa Lubina w grach deblowych – rozpoczęcie sezonu tenisowego. |
| 3.05. g. 14:30 (stadion OSiR) | – Festyn muzyczno-rekreacyjny dla społeczeństwa Miasta Lubina. |
| 5.05. g. 11:00 (stadion OSiR) | – Mistrzostwa Szkół Podstawowych w L. A. kl. VI-VII |
| 7.05. g. 12:00 (stadion OSiR) | – Mecz Piłkarski Seniorów SCS Amico-Odra Chobienia. |
| 8.05. g. 16:30 (stadion OSiR) | – Mecz Piłkarski Tr. St. SCS Amico-Stal Chocianów |
| 8.05. g. 18:00 (stadion OSiR) | – Mecz Piłkarski Tr. Mł. SCS Amico-Stal Chocianów. |
| 12.05. g. 9:00 (stadion OSiR) | – Indywidualne Mistrzostwa Szkół Podstawowych w L. A. |
| 13.05. g. 11:00 (stadion OSiR) | – Mecz Piłkarski Jun. St. SCS Amico-Mirex Prochowice. |
| 13.05. g. 13:00 (stadion OSiR) | – Mecz Piłkarski Jun. Mł. SCS Amico-Kuźnia Jawor. |
| 13.05. g. 16:00 (stadion OSiR) | – Mecz Piłkarski o Puchar Firmy Lilly pomiędzy: Lekarze Lubin – Lekarze Legnicy. |
| 14.05. g. 10:00 (Rynek) | – Grand Prix Cuprum-Banku w Duathlonie dla Dzieci i Młodzieży. |
| 20.05. g. 11:00 (stadion OSiR) | – Mistrzostwa Woj. Legnickiego w Dwuboju Nowoczesnym. |
| 20-21.05. g. 10:00 (korty OSiR) | – Ogólnopolski Turniej Tenisowy Firm Partnerskich VIESSMANN 95 |
| 21.05. g. 12:00 (stadion OSiR) | – Mecz Piłkarski Seniorów SCS Amico-Czarni Dzierwień |
| 22.05. g. 16:30 (stadion OSiR) | – Mecz Piłkarski Tr. St. SCS Amico-Chrobry I Głogów |
| 22.05. g. 18:00 (stadion OSiR) | – Mecz Piłkarski Tr. Mł. SCS Amico-Chrobry I Głogów |
| 24.05. g. 10:00 (stadion OSiR) | – Wojewódzkie Zawody w L. A. Niepełnosprawnych |
| 26.05. g. 10:00 (stadion OSiR) | – Igrzyska Wojewódzkie w Czeroboju Lekkoatletycznym Szkoły Podstawowe |
| 27.05. g. 9:30 (stadion OSiR) | – Turniej Tenisowy Grand Prix Lubina VIESSMANN CUP 95 gra singlowa |
| 27.05. g. 11:00 (stadion OSiR) | – Mecz Piłkarski Jun. St. SCS Amico-Konfeks Legnica |
| 27.05. g. 13:00 (stadion OSiR) | – Mecz Piłkarski Jun. Mł. SCS Amico-Górniki Polkowice |
| 27.05. g. 15:00 (stadion OSiR) | – Impreza rekreacyjno-sportowa. W programie m. in. mecz piłkarski Księża – Lubiński Komitet Olimpijczyka, zawody w L. A. |
| Cały miesiąc (wtorki i czwartki) | – Gimnastyka Rekreacyjna |

PROGRAM IMPREZY MUZYCZNO-REKREACYJNEJ ORGANIZOWANEJ Z OKAZJĄ 3 MAJA 1995 ROKU NA STADIONIE OŚRODKA SPORTU I REKREACJI W LUBINIE

- | | |
|----------|---|
| g. 14:30 | – Przywitanie uczestników imprezy przez prowadzącego – Jacka Ziobro |
| g. 14:40 | – Występ zespołu dziecięcego „GWARKOWIE” z Lubina |
| g. 15:00 | – Koncert zespołu bluesowego „RAFF BAND” |
| g. 15:45 | – Występ zespołu tańca nowoczesnego „NEW GIRLS” z Polkowic |
| g. 16:00 | – Show w wykonaniu KABARETU MARCINA DAŃCA |
| g. 17:25 | – Pokazy karateków z MDK Lubin w stylu Teakwon-do |
| g. 18:00 | – Koncert zespołu „BIG DAY” |
| g. 18:50 | – Występ zespołu „NEW GIRLS” |
| 19:10 | – Koncert zespołu „BIG DAY” |

IMPREZY TOWARZYSZĄCE

- wystawa obrazów Lubińskiego Stowarzyszenia Twórców
- kiermasz książek
- konkurs siłacza
- gry i zabawy rekreacyjne
- mała gastronomia

PROGRAM IMPREZY SPORTOWO-REKREACYJNEJ ORGANIZOWANEJ PRZEZ OSiR I LUBIŃSKI KLUB OLIMPIJSKI W DNIU 27 MAJA 1995 R. NA STADIONIE

- | | |
|----------|---|
| g. 11:00 | – mecz piłkarski juniorów st. SCS Amico-Konfeks Legnica |
| g. 13:00 | – mecz piłkarski juniorów mł. SCS Amico-Górniki Polkowice |
| g. 15:00 | – sztafety szkół podstawowych kl. VII |
| g. 16:00 | – mecz piłkarski kobiet Polkowice – Lubin |
| g. 17:00 | – mecz piłkarski Księża – Lubiński Klub Olimpijski |

IMPREZY TOWARZYSZĄCE: kiermasz sprzętu sportowego • kiermasz książek • Loteria Fantowa • Mała gastronomia.

IMPREZY BIBLIOTECZNE MBP W LUBINIE

MAJ 1995 ROKU

- 2.05. g. 10-14:00 - Zajęcia świetlicowe dla dzieci: „Bawmy się razem” (Filia Nr 3, ul. Orzeszkowej)
- 4.05. - Montaż słowno-muzyczny: „WY, KTÓRZY POSPOŁĄ WŁADACIE” (Filia Nr 4, ul. Jastrzębia)
- 15-19.05 - III Tydzień Literatury Dziecięcej
- 15.05. - Otwarcie wystaw książkowych: „Mój pomysł na komiks” - Oddział dla Dzieci, ul. Odrodzenia 24; „Dziecięca literatura angielska” - Oddz. dla dzieci - ul. Odrodzenia 24, Filia Nr 3 - ul. Orzeszkowej, Filia Nr 4 - ul. Jastrzębia; „Poznaję świat” - Filia Nr 4 ul. Jastrzębia; „Lektury - książka czy film?” - Filia Nr 5 ul. Budowniczych LGOM
- godz. 12:00 - Konkurs plastyczny: „MÓJ EXLIBRIS” (Filia Nr 5, ul. Budowniczych LGOM)
- godz. 14-17:00 - Projekcje filmowe: „Książka na ekranie” (Filia Nr 3, ul. Orzeszkowej); Konkurs: „Z literaturą za pan brat”, (Filia Nr 4, ul. Jastrzębia)
- 16.05 - Spotkania autorskie z Karoliną Kusek - autorka wierszy dla dzieci i Waldemarem Szmatulą - ilustratorem, (Oddz. dla Dzieci, ul. Odrodzenia 24; Filia Nr 3, ul. Orzeszkowej; Filia Nr 4, ul. Jastrzębia; Filia Nr 5, ul. Budowniczych LGOM); Konkurs: „Mój pomysł na komiks” - podsumowanie (Oddz. dla Dzieci, ul. Odrodzenia 24); Projekcja filmu: „Pierścień i Róża” (Filia Nr 4, ul. Jastrzębia); Konkurs: „Z literaturą za pan brat” (Filia Nr 4, ul. Jastrzębia)
- 18.05. - Warsztaty Dziennikarskie - spotkania redaktorów szkolnych gazetek z dziennikarzami zawodowymi z tygodnika „Konkrety” i Stanisławem Srokowskim (Sala wystaw - Odrodzenia 24)
- 19.05. - Dzień Bibliotek Osiedlowych - projekcje filmów, konkursy, quizy, przedstawienia teatryków dziecięcych (Oddział dla Dzieci, Filie Nr 3, 4, 5)

We wszystkie soboty Oddział dla Dzieci i Filie zapraszają dzieci na zajęcia świetlicowe, projekcje bajek, konkursy, przeglądy nowości.

Dyrektor MBP w Lubinie
mgr Barbara Grzybek-Korgól

Cele konkursu:

1. Zwrócenie większej uwagi opinii publicznej na problem istnienia barier architektonicznych.
2. Promocja ciekawych rozwiązań w tym zakresie.
3. Wskazanie źródeł finansowania tego rodzaju przedsięwzięć.
4. Zachęcenie młodych niepełnosprawnych do większej aktywności w walce z takimi utrudnieniami w ich środowisku lokalnym.

Warunki uczestnictwa w konkursie:

1. W konkursie mogą brać udział:
 - placówki oświatowe, kulturalne i sportowe;
 - instytucje użyteczności publicznej;
 - urzędy administracji państwowej i samorządowej;
 - inni inwestorzy.
2. Prosimy o przesłanie opisu zgłoszonego przedsięwzięcia związanego z likwidacją barier architektonicznych.
3. Zgłoszenie winno zawierać:
 - a) nazwę instytucji lub imię i nazwisko zgłaszającego - adres;
 - b) nazwę przedsięwzięcia
 - c) opis (około 1-2 stron znormalizowanego maszynopisu);
 - d) zdjęcia w przypadku przedsięwzięcia już zrealizowanego lub rysunki (około 4 szt.);
 - e) źródło lub sposób finansowania;
 - f) imię i nazwisko autora projektu;
 - g) spis załączników;
 - h) podpis upoważnionego przedstawiciela zgłaszającego.
4. Ilość nadesłanych prac przez jednego zgłaszającego jest nieograniczona.
5. Termin nadsyłania prac mija 25 maja 1995 roku.
6. Ogłoszenie wyników konkursu odbędzie się 10 czerwca br. podczas Ogólnopolskiego Zlotu Młodzieży Niepełnosprawnej w Busku-Zdroju.
7. Wszystkie prace zostaną zademonstrowane na specjalnej wystawie zorganizowanej w czasie trwania naszego zlotu. Ze zgłoszonymi przedsięwzięciami zapoznamy środki masowego przekazu.
8. Najlepsze rozwiązania zostaną nagrodzone.

Organizator konkursu:

Grupa „Złoty wiek” ze Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego dla Niepełnosprawnych Ruchowo w Busku-Zdroju. Konkurs zorganizowany jest w porozumieniu z Wojewódzkim Ośrodkiem ds. Zatrudnienia i Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w Kielcach i „Porozumienie Miast Bez Barier”. Patronat nad konkursem objął Burmistrz Miasta Busko-Zdrój.

Nasz adres: Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy dla Niepełnosprawnych Ruchowo, ul. Rehabilitacyjna 1, 28-100 Busko-Zdrój, tel. 41-19 lub 45-74.

„CZY WIESZ KTO TO?”

- KONKURS LITERACKI

Prosimy o imiona i nazwiska pisarzy i poetów, którzy podpisywali swoje utwory niżej podanymi pseudonimami.

Odpowiedzi należy składać do dnia 31 maja w Bibliotece lub nadesłać na jej adres. Wśród prawidłowych odpowiedzi rozlosujemy nagrody książkowe.

ROZWIĄZANIE KONKURSU - „CZY ZNASZ SVOJE MIASTO?”

1. Luba 2. 1339 r. 3. 1319 r. 4. Tadeusz Maćkała 5. 1946 r. 6. 6: 1, 2, 3, 4, 7, 8 7. Jan Wyżykowski 8. „Lubin” 9. 20.03.1963 r. 10. „Bolesław”

Nagrody za prawidłowe odpowiedzi wylosowali: Monika Skoniecka, Elżbieta Polak, Edward Kawecki, Andrzej Fajfer, Aleksandra Rychlicka, Henryka Łyszczarz, Ewa Chwastyk, Katarzyna Łańcut, Stanisław Chodera. Prosimy o odbieranie nagród w Bibliotece.

- | | |
|--------------------------|------------------------|
| 1. Joe Alex | MACIEJ STOMCZYŃSKI |
| 2. Guillaume Apollinaire | WIL. HERM. APOLLINARIS |
| 3. Valdemar Baldhead | WALDEMAR TYSIAŁ |
| 4. Roman Bratny | ROMAN MULARCZYK |
| 5. Joseph Conrad | JOZEF KORZENIOWSKI |
| 6. Paweł Jasienica | LEON LECH BEYNAR |
| 7. Jan Lechoń | LESZEK SERAFINOWICZ |
| 8. Moliere | JEAN BAPTISTE POQUELIN |
| 9. Bolesław Prus | ALEKSANDER GTOWACKI |
| 10. Stendhal | HENRI BEYLE |

Imię i nazwisko

Adres

INFORMACJE SPORTOWE

Do koszykarzy

z ulicy Modrzewiowej, Leszczynowej i Parkowej

Jesienią 1994 roku, na placu pomiędzy wymienionymi powyżej ulicami, miasto postawiło cztery kosze do koszykówki. O tym, że inwestycja ta była bardzo udana może świadczyć to, iż boisko jest ciągle oblegane. Niekiedy widać młodych koszykarzy już o 7 rano, a niekiedy nawet o 23 wieczorem. Deszcz też nie przeszkadza w grze.

Niestety od czasu wybudowania koszy były one wielokrotnie niszczone i wielokrotnie naprawiane. Dzisiaj znowu trzy kosze są zepsute. Niedługo kolejny raz będą remontowane. W jaki sposób dochodzi do zepsucia tablic i obręczy. Młodzi sportowcy starają się naśladować mistrzów NBA i zawieszają się na obręczach. Niestety obręcze nie są z NBA. Mam więc zatem dla Was propozycję nie odrzucenia:

dbajcie o nasze kosze.

Paweł Niewodniczański

LUBIŃSKI KOMITET OLIMPIJCZYKA I OSIR DZIECIOM

Lubiński Komitet Olimpijczyka i OSiR organizują akcję letnią uczniów szkół podstawowych.

Obóz szkoleniowy odbędzie się w Wolsztynie w następującym okresie:

– Turnus I 8.07-21.07.95 r.

– Turnus II 21.07-3.08.95 r.

Odpłatność za udział w turnusie wynosi 150 zł. Termin zgłoszeń wraz z wpłatą 30.04.1995 r. Karty uczestnictwa i dowody wpłat można pobrać w OSiR Lubin ul. Odrodzenia 28 b

Szczegółowe informacje:

– OSiR – Dział Organizacji Imprez (A. Pilch lub T. Zajackowski) tel. 44-13-76

– Urząd Miasta, Wydział Oświaty i Kultury Fizycznej (dr F. Hawrysz) tel. 44-46-61. **IŁOŚĆ MIEJSC OGRANICZONA.**



W dniu 11 kwietnia 1995 roku odbyły się miejskie eliminacje Turnieju Wiedzy Pożarniczej.

Do eliminacji przystąpiło 7 uczniów z grupy starszej tj. młodzież do lat 19 oraz 6 uczniów grupy młodszej tj. dzieci i młodzież do lat 15. W wyniku eliminacji pisemnych i ustnych najlepszą wiedzę z zakresu ochrony przeciwpożarowej, wykazali się:

- a. w grupie starszej:
 - Maciej Swachta – Liceum Handlowe Lubin
 - Beata Zieniuk – IV L. O. Lubin
 - Daniel Kubach – II L. O. Lubin
- b. w grupie młodszej:
 - Sławek Kozak – S. P. Nr 13 Lubin
 - Robert Warmuz – S. P. Nr 1 Lubin
 - Krzysztof Bociek – S. P. Nr 3 Lubin

Zwycięzcy poszczególnych grup, w miesiącu maju będą reprezentować miasto Lubin w Wojewódzkich Eliminacjach TWP.

Jednocześnie KR PSP Lubin składa podziękowania dla Nadleśnictwa Lubin, Zakładu Ubezpieczeń S. A. Hestia, Biura Usług Ubezpieczeniowych Progres w Lubinie, za sponsorowanie nagród dla zwycięzców turnieju.

Zastępca Komendanta Rejonowego PSP w Lubinie kpt. inż. Janusz Kozerski

LOTNICZY FESTYN NA LUBIŃSKIM LOTNISKU

Organizatorem największej w Lubinie w ostatnim czasie imprezy na świeżym powietrzu był Lubiński Aeroklub „Zagłębia Miedziewego”.

W niedzielę 23 kwietnia 1995 roku mieszkańcy naszego miasta mogli nie tylko oglądać wspaniałe pokazy lotnicze, ale przeżyć dreszczyk emocji i poczuć smak przygody korzystając z możliwości odbicia lotu samolotem, szybowcem lub motolotnią nad Lubinem. Wielu z możliwości takiej skorzystało. Organizatorzy zapewnili dodatkowo cały szereg innych atrakcji. Między innymi lubińscy skoczkowie prezentowali swoje wysokie umiejętności. Wspaniałe, kolorowe czasze spadochronów wielokrotnie „rozkwitwały” nad miastem. Można było również podziwiać umiejętności pilotów, którzy zafundowali wszystkim zgromadzonemu wspaniałe pokazy akrobacji lotniczej.

Zgromadzeni na lotnisku mieszkańcy miasta mogli na miejscu skorzystać z małej gastronomii, która oferowała posiłki i napoje. Szkoda, że stoisk tych było tak

mało. Widocznie właściciele punktów gastronomicznych, który na co dzień obsługują giełdę samochodową nie przewidzieli takiej frekwencji na niedzielnej imprezie lotniczej. Pan Stefan Jurczeniak – społeczny dyrektor lotniska, odpowiedzialny za organizację festynu ocenia, że na lotnisko przyszło w niedzielę ok. 10 tys. ludzi.

Tak duże zainteresowanie wskazuje na potrzebę częstszego organizowania takich spotkań, co zresztą dyrektor obiecał.

Cała niedzielna impreza została zorganizowana pod hasłem „Po raz pierwszy na swoim lotnisku” i była możliwa dzięki zaangażowaniu wszystkich członków klubu również tych najmłodszych. Warto podkreślić, że hasło jest adekwatne do aktualnej sytuacji. Po raz pierwszy w swojej historii Aeroklub jest w pełni gospodarzem na własnym terenie.

Cała impreza – co warto podkreślić – która przyniosła tak dużo pozytywnych wrażeń mieszkańcom Lubina doszła do skutku dzięki wsparciu Zarządu Miasta Lubina.

R.G.

Turniej szachowy

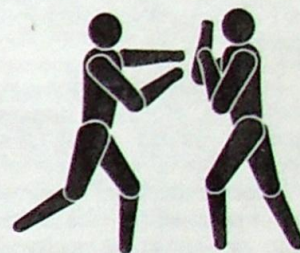
W Lubinie w dniach 28 kwietnia do 6 maja 1995 r. odbędzie się turniej szachowy. Turniej został zorganizowany przez Młodzieżowy Klub Sportowy „Junior”, Młodzieżowy Dom Kultury, Towarzystwo Miłośników Ziemi Lubińskiej, OSiR oraz Okręgowy Związek Szachowy. Zawody odbędą się w siedzibie Młodzieżowego Domu Kultury w Lubinie przy ul. Odrodzenia 32.

Turniej zostanie rozegrany w systemie szwajcarskim kontrolowany na dystansie 9 rund w grupach

rankingowych: „A” ranking 1600 i więcej, „B” ranking poniżej 1600. Przyjęte tempo gry to 1,5 godziny na 30 posunięć + 0,5 godziny na dokończenie.

Dla pragnących wziąć udział w turnieju przewidziano wpisowe o wysokości zależnej od posiadanej kategorii szachowej; I kat. – 10 zł, II – 8 zł, III – 6 zł, IV – 4 zł i V – 2 zł. Przewidziano atrakcyjne nagrody pieniężne.

Uwaga zapisy do turnieju będą przyjmowane w dniu rozpoczęcia imprezy od godziny 15.00.



LUBIŃSCY BOKSERZY WEZMĄ UDZIAŁ W MISTRZOSTWACH POLSKI

W dniach 21-23 kwietnia 1995 roku odbyły się w Zgorzelcu mistrzostwa makroregionu „Strefowe Mistrzostwa Polski Juniorów Młodszych i Juniorów”.

Osiągnięte przez lubińskich bokserów wyniki pozwoliły na zakwalifikowanie się czterech zawodników Miejskiego Klubu Bokserskiego „Górnika” na Mistrzostwa Polski (zostaną one rozegrane w ramach Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży w Dzierżoniowie). W maju do Dzierżoniowa pojadą Paweł Raduchowski (waga kogucia – 54 kg), Piotr Piorunowski (waga piórkowa – 57 kg), Adam Olszewski (waga lekkopółśrednia – 63,5 kg) i Mirosław Kogut (waga lekkośrednia – 71 kg).

W przeprowadzonych w Zgorzelcu zawodach najlepszą walkę rozegrał Mirosław Kogut, który w finale pokonał w pierwszej rundzie przez RSC kadrowicza – Piotra Dutkiewicza z „Gwardetu Dzierżoniów”.

Janusz Zarenkiewicz

czych Lubina i województwa. Posiada niezwykle dar rozbudzania zainteresowań literaturą, sztuką i kulturą. Ceniony humanista, niezłomny popularyzator wiedzy o literaturze i poezji. Jest nie tylko koneserem i odbiorcą kultury ale także jej kreatorem.

• **Stefania Wolszczak** – prezes zarządu spółki „Lubindex” Spółka z o. o. Pani Stefania Wolszczak pracuje nieprzerwanie od 34 lat w firmie przechodząc kolejno wszystkie szczeble kariery zawodowej, począwszy od szwaczki, brygadzysty, mistrza, kierownika zakładu, zastępcy dyrektora d/s produkcji, a obecnie prezesa zarządu Pani Stefania Wolszczak osobiście, codzienną pracą przyczynia się do dobrej organizacji pracy, zapewnienia odpowiednich warunków socjalnych i miłej atmosfery wśród załogi.

• **Stefan Cybulski** – aktywny działacz społeczny, przez wiele lat pełnił funkcję wiceprezesa Klubu Sportowego „Zagłębie Lubin”. Założył sekcję piłkarską młodzików w klubie. Pełnił także funkcję trenera pierwszego zespołu. Na przestrzeni minionych lat pełnił społecznie wiele innych funkcji, jak np.: Prezesa Zarządu Powiatowego Ogródków Działkowych i członka Zarządu Wojewódzkiego POD, Przewodniczącego Komisji Opieki nad zabytkami, Przewodniczącego Miejskiego Ośrodka Pracy Społecznej.

Jest założycielem i Prezesem Stowarzyszenia Twórców Kultury w Lubinie. Stowarzyszenie działa od 3 lat prezentując twórczość artystów Lubina na wystawach, pokazach i uroczystościach związanych z miastem.

• **Janusz Zarenkiewicz** – wybitny sportowiec 5-krotny Mistrz Polski w boksie, zdobywca brązowego medalu na Mistrzostwach Europy, brązowy medalista Igrzysk Olimpijskich w Seulu. Z całą pewnością był najlepiej znanym na świecie lubińskim sportowcem w latach 1983-90.

Obecnie działa jako radny Rady Miejskiej w Lubinie. Jest założycielem i prezesem Klubu Bokserskiego „Górnik”, którego zawodnicy – juniorzy – mogą już pochwalic się znaczącymi sukcesami.

• **Gabriela Śnieżko** – jest z wykształcenia pedagogiem, z lubińską oświatą związana od roku 1973. Od 19 lat pracuje na stanowisku dyrektora przedszkoli, aktualnie jest Dyrektorem Przedszkola Nr 10. W ciągu dotychczasowej pracy kierowała się zawsze dobrem dziecka i stara się nadal tak organizować pracę aby dzieci wyniosły jak najwięcej z rocznego pobytu w przedszkolu. Wśród koleżanek cieszy się autorytetem, dowodem czego jest wybranie jej na przewodniczącą zespołu samokształceniowego dyrektorek. Pod jej przewodnictwem zespoły te nie są zwykłymi „nasiadówkami” lecz warsztatami dającymi praktyczną wiedzę potrzebną w kierowaniu placówką.

• **Adam Kaźmierczyk** – nauczyciel, wychowawca młodzieży, trener. Współtwórca sukcesów lubińskiego tyżwiarstwa szybkiego.

• **Paweł Niewodniczański** – mgr rehabilitacji, II kadencję pełni funkcję Przewodniczącego Rady Miejskiej w Lubinie. Człowiek ogromnie zasłużony dla rozwoju idei samorządności lokalnej. Ceniony fachowiec z zakresu rehabilitacji.

• **Stanisław Fudal** – dyrektor PPKS w Lubinie. Jest pionierem w dziedzinie transportu w województwie i w mieście, jednym z głównych założycieli PKS w Lubinie. To dzięki jego ofiarności, zaangażowaniu i fachowości firma znajduje się w czołówce przedsiębiorstw transportowych w kraju. Jest otwarty na na wszystko co służy dobru mieszkańców, przede wszystkim w zakresie usprawnień komunikacyjnych.

• **Zofia Pieńkowska** – emerytowany dyrektor Liceum Ogólnokształcącego w Lubinie. Przez 43 lata pracowała z młodzieżą szkół średnich jako nauczycielka biologii.

W 1965 roku została dyrektorem I Liceum Ogólnokształcącego i Liceum dla Pracujących. Funkcję tę pełniła przez 19 lat. Dzięki jej staraniom wybudowano salę gimnastyczną, całkowicie zmodernizowano gabinety i pracownie. W czasie jej kadencji szkoła odgrywała ważną rolę w życiu miasta. Około 80 % absolwentów liceum kończyło studia, część z nich wróciła do Lubina i obecnie zajmują odpowiednie stanowiska w różnych dziedzinach.

Ukoronowaniem solidnej pracy szkoły było jej włączenie do szkół stowarzyszonych w UNESCO w 1979 roku. Wyróżnienie to podniosło prestiż szkoły i miasta. Liceum jako pierwsza szkoła w Lubinie rozpoczęła wyjazdy młodzieży, w ramach tzw. „wymiany bezdewizowej”, do krajów Europy Zachodniej.

W czasie stanu wojennego pani Zofia Pieńkowska wykazała wielką odwagę broniąc swych wychowanków przed represjami. Do dzisiaj pani Profesor cieszy się autorytetem wśród swoich absolwentów i mieszkańców Lubina.

• **Krystyna Rutkowska** – pielęgniarka, od 26 lat pracuje w Poradni Szkolnej przy Technikum Górniczym w Lubinie. Zawsze starała się być z młodzieżą i jej problemami. W maju tego roku mija 10 lat od spotkania młodzieży z kontrowersyjnym Markiem Kotańskim, do którego doszło z jej inicjatywy.

Pani Krystyna współpracuje ze Społecznym Komitetem Przeciwalkoholowym, Klubem Anonimowych Alkoholików (AA). Stała współpracuje z Miejskim Ośrodkiem Profilaktyki i Wczesnej Terapii Uzależnień i Świetlicą Socjoterapeutyczną w Lubinie.

• **Kazimierz Styś** – emerytowany nauczyciel lubińskich szkół. W czasie okupacji żołnierz Armii Krajowej. Po wojnie z tego powodu represjonowany.

W 1947 roku przyjechał na ziemię odzyskane i podjął pracę w Szkole Podstawowej w Sokolowcu powiat Złotoryja. Po „odwilży” w 1956 roku przeszedł do pracy w Wydziale Oświaty w Złotoryi na stanowisko zastępcy inspektora szkolnego, w 1959 roku zostaje inspektorem. W 1966 roku przeniesiony do pracy w Wydziale Oświaty w Lubinie. Położył znaczne zasługi w różnych kierunkach działalności oświaty lubińskiej. Dzięki jego inwencji nauczyciele wielu szkół podstawowych stosowali nowatorskie metody nauczania. Pomocne w tym było propagowanie czytelnictwa nowości pedagogicznych. W tym celu Kazimierz Styś dbał o rozwój i wyposażenie Biblioteki Pedagogicznej w Lubinie.

W dniu 30 czerwca 1972 roku odszedł z Wydziału Oświaty na własną prośbę – wymuszoną przez I sekretarza Komitetu Powiatowego Józefa Nowaka. Powodem był ślub kościelny syna. Do emerytury, czyli do roku 1979, pracował w szkołach średnich w Lubinie – w Technikum Górniczym, Liceum Ogólnokształcącym i Liceum Zawodowym. Na początku lat 80-tych, już na emeryturze, przez trzy lata uczył łaciny w Liceum Medycznym w Lubinie. Od roku 1990 współpracuje z Centrum Studiów Śląskoznawczych i Bohemistycznych Uniwersytetu Wrocławskiego. Na zamówienie Centrum opracował dwie prace: „Warunki naturalne Ziemi Złotoryjskiej” i „Pradzieje Ziemi Złotoryjskiej”.

• **Czesław Klemaszewski** – lekarz medycyny, ordynator oddziału wewnętrznego lubińskiego szpitala. Człowiek uprzejmy, życzliwy, dla którego dobro pacjenta jest najwyższym celem, mający również czas na jakże ciężką pracę społeczną. Radny ubiegłej kadencji, walczący od bardzo dawna o przeniesienie szpitala z ulicy Łokietka do nowego szpitala górniczego.

• **Elżbieta Kudyba** – dyrektor Przedszkola Miejskiego Nr 3 w Lubinie. Wzór wspaniałego organizatora, gospodarza placówki, który dzieciom przez cały rok sprawia miłe niespodzianki nie narażając nas na koszty.

• **Stanisław Tokarczuk** – doktor nauk humanistycznych, pedagog, historyk sztuki, socjolog. Od 10-ciu lat współpracuje z Instytutem Pedagogiki Społecznej WSP w Zielonej Górze, Instytutem Historii UW, Instytutem Historii Sztuki UAM, Instytutem Socjologii UJ. Wśród wielu zasług Stanisława Tokarczuka, szczególnie znaczenie ma zainicjowanie i zorganizowanie w 1995 r. pierwszych placówek kształcenia na poziomie wyższym (I stopień) – Studium Pracy Socjalnej i Studium Animacji Kultury. Placówki te prowadzi Stowarzyszenie Animatorów Kultury i Edukacji, którego założycielem i prezesem jest Stanisław Tokarczuk. Do grudnia 1994 roku przewodniczył Lubieńskiemu Forum Oświatowemu, którego kilku członków weszło w skład Rady Miejskiej.

W 1995 r. Stanisław Tokarczuk wydał drukiem pracę naukową z zakresu historii sztuki – Echa Lubieńskiej Legendy. Nawiązuje w niej do wcześniejszych prac, w tym do Legendy Obrazowej o Świętej Jadwidze, pierwszego polskiego wydania wszystkich barwnych ilustracji z Kodeksu Lubińskiego Mikołaja Pruzzi z 1353 r.

• **Wiesław Migdał** – ksiądz prałat, proboszcz. Od wielu lat pełniący misję religijną w naszym mieście. Wspaniały duszpasterz, człowiek i przyjaciel młodzieży.

• **Maria Garwacka** – pielęgniarka pracująca w tym trudnym zawodzie od 1959 r. Od 1966 roku pracuje w Lubinie. Najpierw w szpitalu powiatowym na oddziale chirurgicznym, a następnie w Wydziale Zdrowia na stanowisku instruktora powiatowego ds. pielęgniarstwa. Pierwsza organizowała i wprowadzała pielęgniarstwo środowiskowe w Lubinie. Czynnie uczestniczyła w pracach PCK. Szkoliła pierwsze siostry PCK, które następnie podejmowały pracę jako opiekunki dbające o chorych w domu.

Od 14 lat pełni funkcję kierownika złobka nr 4 przy ul. Orlej. Pani Garwacka odznaczona została m. in. odznaczeniami: „Wzorowy pracownik Służby Zdrowia”, „Zasłużony dla Ziemi Lubińskiej”, „Brązowym Krzyżem Zasługi PCK”.

• **Władysław Szewo** – pielęgniarka pracująca od 1957 roku w Lubinińskiej Służbie Zdrowia. Jest jednym z pionierów – organizatorów służby zdrowia na terenie Lubina. Była współorganizatorem oddziału chirurgicznego tutejszego szpitala. Początkowo pracowała na stanowisku pielęgniarki odcinkowej, a w 1965 roku powierzono jej obowiązki pielęgniarki oddziałowej na chirurgii. W czasie swej długoletniej pracy dała się poznać jako pielęgniarka wyróżniająca się niezwykłą energią, rzetelnością i pracowitością, umiejętnością współpracy z ludźmi oraz jako doskonały organizator. Jest aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego.

• **Michał Mularczyk** – brak uzasadnienia.

Do przygotowania charakterystyk kandydatów zgłoszonych do Nagrody Miasta Lubina wykorzystano materiały nadesłane przez osoby zgłaszające. (Stan na 26.04.1995 r.)

cd. ze str. 7 „Historia...”

od dawna oczekującego na zielony semafor dobrze przygotowanego do podróży pociągu. Jeszcze nie odkryto do końca złoża, a już we wrześniu 1957 roku Przedsiębiorstwo Remontowo-Montażowe Kopalnictwa Rud Metali Nieżelaznych z Wrocławia rozpoczęło przygotowania terenu pod budowę pierwszego szybu i fundamentów budynków mieszkalnych dla przyszłej załogi górniczej. W roku 1959 rozpoczęto wiercenie pierwszych otworów mroźniowych pod pierwszy szymb, 1958 rok Katowicki „Bipromet” opracował pierwsze

studium i projekt zagospodarowania złoża. Największe nasilenie prac wiertniczych było w latach 1960-1965, a do roku 1967 wykonano ponad 300 otworów o łącznej długości ponad 250 km. Poszukiwania prowadzone po wojnie w Europie rud złóż miedzi w cechystynie nie przyniosły poza Polską rezultatów. W dawnej NRD w roku 1959 odkryto złożo nie mające wartości przemysłowej Spremberg – Weisswasser na zachód od Görlitz. Podobnej wartości złożo odkryto w rejonie Kottbus i na terenie RFN. Złożo miedzi w Turynii w niecce Sangerhausen w ubiegłym roku

zostało wyczerpane dając całkowitą produkcję 1,3 mln t Cu. W sąsiedniej niecce wyprodukowano 2,3 mln t Cu i 11 500 t Ag i w ostatnich latach całkowicie wyczerpano zasoby eksploatowane nieprzerwanie w tym rejonie od 1150 roku. Złożo stanowiła tam cienka warstwa łupka miedzionośnego o grubości 20-30 cm. Polimetaliczność łupka miedzionośnego czyniła dużą rentowność tamtejszemu górnictwu, ponieważ odzyskiwano matalo towarzyszące miedzi. Złożo do końca XIX w. było co do wielkości produkcji drugim producentem miedzi w Europie po hiszpańskim złożu Rio Tinto. Zasoby obecnie czynnych kopalń LGOM-u posiadają najwyższe zawartości miedzi i metali towarzyszących względem jeszcze niezagospodarowanych górnictwo złóż. W łupku miedzionośnym skoncentrowane jest ok. 25 % Cu, ok. 30 % Ag, 50 % Co, 90 % Ni, 100 % V i ok. 60 % Mo. Łupek miedzionośny stanowi ok. 10 % masy rudy za to występuje w nim większość masy metali towarzyszących znajdujących się w całym złożu. Stosowane w LGOM technologiczne

logie górnictwa eksploatacji i przeróbki łupka miedzionośnego powodują znikomy odzysk metali towarzyszących, straty występują głównie w odpadach po flotacyjnych co jest przyczyną zasadniczą braku produkcji metali towarzyszących relatywnej do zawartości metali w złożu i poziomu produkcji miedzi.

Udokumentowane potencjalne zasoby miedzi stawiają Polskę na 6-tym miejscu w świecie i pierwszym w Europie. Zasoby srebra i innych metali towarzyszących miedzi posiadają poważne znaczenie gospodarcze. Obecna praktyka przemysłowego wykorzystania złóż pomimo dużych ale ograniczonych zasobów nasuwa takie wnioski na przyszłość, które powinny nas przestrzegać przed sytuacją wyeksploatowania tak wielkiego bogactwa w niezbyt odległej przyszłości. O mądrości naszej nie świadczy sam fakt posiadania bogactwa tylko sposób jego pożytecznego wykorzystania dla przyszłych pokoleń Polaków.

Ślawomir Tusiniński

cd. ze str. 16 „Garnizon...”

niewoli, 4 rannych oficerów zmarło, 3 podoficerów i 23 dragonów zginęło. 19.03.1758 r., w drodze wymiany pułkownik Krockow wrócił do pułku. Według ówczesnych dziejopisów, lepsze przeszkolenie żołnierza, bitność i taktyka zdecydował o przewadze wojsk pruskich.

W 1759 r. podczas walk koło Krzystkowic, straty pułku wyniosły: 6 oficerów, 9 podoficerów i 163 ułanów. W lipcu 1760 roku nowym dowódcą pułku został w major Chambaud. Pułk wziął tyśię jeńców, 12 dział i 3 chorągwie. Straty własne wyniosły: 3 oficerów, 10 podoficerów i 63 żołnierzy. Fryderyk II złożył podziękowanie i przekazał tyśię talarów nagrody. Pułk maszeruje do Saksonii. 30.09.1760 r. straty własne wyniosły: stu jeńców, 50 zaginionych. W 1762 r. jeden szwadron majora von Radeke przebywa w Lubinie, pozostałe szwadrony kwaterują w Bolesławcu, Chojnowie i Rudnej. Po krótkim pobycie w lazarecie 7.09.1778 r. zmarł w Kamiennej Górze generał Krockow. Pułk objął książę Friedrich von Wittenberg, który od 1781 r. był na służbie w Rosji, następnym dowódcą od 11.11.1789 r. został generał von Schemattu. Zmarł on w Legnicy 31.05.1797 roku. Od 21.05.1798 r. dowódcą został generał von Prittwitz (67 lat).

W 1800 roku obchody 75-lecia istnienia pułku. W dniu 9.09.1806 roku mobilizacja. Ge-

nerał Prittwitz (75 lat) – 14.10.1806 bitwa pod Jeną. Pułk ze stratą 73 jeńców cofa się. Generał Prittwitz zmarł w 1812 roku w Lubinie. W okresie napoleońskim, Lubin przez pewien czas nie posiadał garnizonu. W 1810 roku przebywał sztab 3 szwadronu 2 pułku husarów. W lipcu 1811 r. lubiński szwadron liczył 8 oficerów, 11 podoficerów, 3 trębacz, 1 chirurga, 1 felczera, 76 żołnierzy.

Jesienią 1815 roku powstał 1 pułk Husarów Śląskich, który 5.11.1816 r. włączono do 7 brygady w Głogowie z garnizonami w Chojnowie, Głogowie, Lubinie i Polkowicach. W 1819 roku powstał w Lubinie pierwszy szpital wojskowy (budynek biura gazowni) przy ul. Spacerowej 13, w 1824 r. zbudowano magazyn zaopatrzenia. Odwacznym znajdował się w Ratuszu, a pomieszczenia w budynku późniejszej Kasy Oszczędności. Tajnie znajdowały się w całym mieście z miejscami dla 10, 15, 20 koni. Ujeżdżalnia znajdowała się koło strzelnicy (ul. Bema). W 1830 roku, po wybuchu powstania w Polsce pułk jazdy wymaszerował. Ułani kwaterowali koło Milicza, Krotoszyń i Ostrowa. W końcu 1833 roku pułk wraca do Lubina. Dowódcą pułku kirasjerów został hr. Hans Praschma. Pewien czas pułk przebywał w Paderborn. Na początku 1833 roku nowy garnizon zakwaterowano w Bytomiu, Chojnowie, Lubinie, Polkowicach. W 1837 roku pole ćwiczeń jazdy liczy 33 morgi. W 1848 roku na

wiadomość o niepokojach w Poznaniu, w stronę Wielkopolskich ruszył lubiński pułk.

W marcu 1815 roku 4 pułk kirasjerów należy do armii Blücherów. 7.03.1815 roku 7 pułk dragonów w Nadrenii i wchodzi w skład V korpusu. W 1866 roku wojska pruskie w Austrii, gdzie toczą się walki. Pułki wracają do Lubina 4.07.1866 r. Nowy zatarg z Francją 11.07.1870 r. mobilizacja, 16.07. załadunek wagonów, 26.07. odjazd na zachód, 29.07. wyładunek pod Weissenburg. 4 pułk dragonów w marszu na Paryż, V korpus nad Loirą. 27.02.1871 roku powrót wojsk, powitanie, odznaczenia, budowa pomnika, którego odsłonięcie nastąpiło 15.02.1872 r.

Nowe koszary oddano do użytku 1.10.1884 r., powstała nowa strzelnica na dawnej łące, znacznie później na Przylesiu. Pole ćwiczeń na polach Małomic i Obory 1.04.1889 r. 3 nowe szopy magazynowe zbudowano w 1889, 1893 i 1914 roku, magazyn ziarna w 1898 r., magazyn prowiantu w 1907 r., szpital 1908 r.

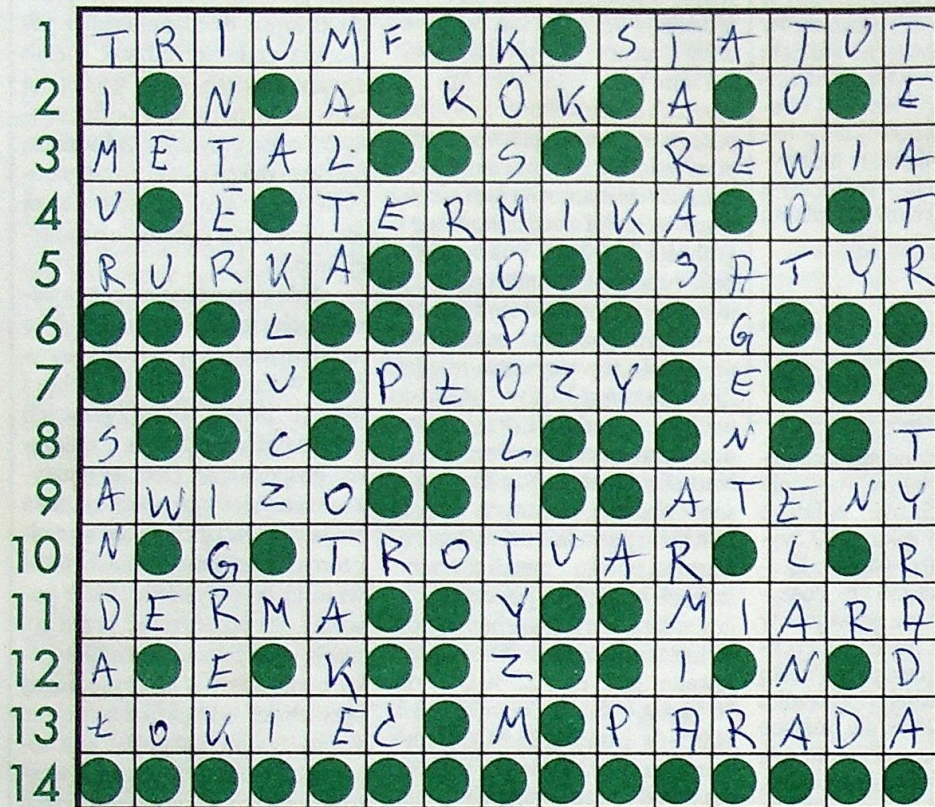
W dniu 7.03.1890 roku 75-lecie pułku dragonów. W 1915 roku pułk jazdy przebywał nad Dniestrem w Żabokrutach, południowej Galicji. W 1933 roku najpóźniej nastąpiło przeformowanie pułku jazdy w jednostkę pancerną-motorową. W Lubinie stacjonował jeden szwadron, drugi w Chojnowie, trzeci w Polkowicach, krótko później zakwaterowanie w

Lubinie. Obok budynku głównego powstały 3 budynki koszarowe, zbudowane z cegły klinkierowej do 1938 roku przy ul. Kilińskiego zbudowane zostało osiedle domków oficerskich, zniszczone przez sowietów w 1945 roku, a przy ul. T. Kościuszki i Kilińskiego domy czynszowe dla kadry podoficerskiej.

Garnizon lubiński walczył w Rosji. W budynkach garażowych odbywały się remonty dział i czołgów, a na terenie koszar, szkolenie rekrutów przed służbą frontową. W jednym budynku istniały magazyny mundurowe. Budynki wojskowe uległy zniszczeniu podczas walk. Po ostatniej wojnie, w lipcu 1945 roku, zostały zajęte przez wojska sowieckie, łącznie z budynkami byłego szpitala psychiatrycznego (KGHM) w liczbie około 6000 bojów, nosicieli anarchii i rozboju. Koszary do 1964 roku zostały przekazane miastu, do kapitalnego remontu, łącznie z budynkami (KGHM). W głównym budynku koszar powstało technikum górnicze, a w jednym koszarowcu technikum ekonomiczne, w następnym technikum budowlane, teatr dla dzieci, w trzecim ośrodek zdrowia i biura starostwa.

W obrębie KGHM, po remoncie, ponownie powstał szpital kilku przedsiębiorstw zagłębia miedziowego i nowy, od podstaw zbudowany szpital KGHM, wspólnie użytkowany z miejską służbą zdrowia.

J. Biliński

**Poziomo:**

- 1) zwycięstwo; zbiór przepisów dotyczący osoby prawnej, gminy itd;
- 2) specjalna fryzura;
- 3) żelazo, platyna itd; na lodzie;
- 4) w szybownictwie prądy umożliwiające wznoszenie;
- 5) metalowy lub plastikowy walczyk; półczłowiek-półkoziół;
- 7) w saniach;
- 9) zawiadomienie o przesyłce; miasto w Grecji;
- 10) francuski chodnik;
- 11) nibyskóra; ...długości, siły itd;
- 12) mała Izabela;
- 13) między barkiem a nadgarstkiem; ceremonia.

Pionowo:

- A) Tamerlan; paskowy but;
- C) drużyna z Mediolanu; Y;
- D) do drzwi;
- E) w Poznaniu i na Morzu Śródziemnym;
- H) obywatelstwo świata;
- L) weranda; wojsko;
- M) szpieg;
- N) smar; materiał;
- P) do grania tragedii i komedii; długa przemowa.

Hasło: N T K O
 7f, 5a, 9d, 5o, 1f, 13m, 9a, 9o, 8p - 13c, 4n, 9b, 1m, 2c, 9p - 10a, 4l - 8d, 9d, 1a, 11b, 11o, 5o - 9o, 7h, 10c, 11m.

Treść odgadniętego hasła prosimy przesłać na kartkach pocztowych do dnia 15 maja 1995 roku na adres redakcji. Hasło krzyżówki z Biuletynu Lubińskiego 6/95 brzmi: „Na zdrowym koniu na targ na kulawym do domu”. Nagrodę wylosował pan Jan Niżałowski z ulicy J. Słowackiego. Jednocześnie informujemy pana Jana że jeżeli nie może uzyskać Biuletynu Lubińskiego w kiosku to zapraszamy do redakcji, gdzie zawsze odkładamy kilkanaście sztuk gazety dla stałych czytelników.

Hasło krzyżówki z Biuletynu Lubińskiego 7/95 brzmi: „Kwietniowe Dni Olimpijczyka”. Nagrodę wylosowała Anna Glapińska z ulicy Miedzianej. Gratulujemy. Nagrody prześlemy pocztą.

Garnizon lubiński po raz pierwszy został przydzielony do osłony miasta w 1655 w siedem lat po wojnie 30-letniej, jako osłona przed wojskami brandenburskimi i saksońskimi. Cesarstwo austriackie - duże obszarem, słabe militarnie i ekonomicznie - nie mogło wystawić dużej jednostki wojskowej, ani też wybudować stosownych budynków koszarowych.

Pierwszą formacją, która obsadziła Lubin w latach 1655-1660, był pułk muszkietierów pułkownika Welsa. Przez następne 7 lat wojna w Lubinie nie było. W latach 1667-1668 w Lubinie stacjonował pułk lotaryński pułkownika Johana Schmidta. Przerwa w funkcjonowaniu garnizonu została spowodowana trudnościami finansowymi. W okresie 1675-1678 w mieście stacjonowała eggeryjska kompania muszkietierów a w 1679-1680 kompania Mansfelda, w 1686 r. odnotowana została obecność jednostki z Neuburga.

Wspomniane oddziały w XVII w. stacjonowały w domach mieszkalnych, a konie w stajniach.

Mieszkańcy Lubina często protestowali przeciwko takiemu porządkowi, zresztą bezskutecznie. Miasto nie posiadało rezerwowych budynków, a w przeszłości broniło się siłami mieszkańców. Zmiana nastąpiła w XVIII w.

Za czasów Fryderyka II został ustanowiony stały garnizon od 18.10.1741 r. Mieszkańcy miasta mieli opiekować się wojskiem, które też zajmowało kwatery w domach mieszkalnych. Żołnierze otrzymywali dziennie 2 funty chleba i pół funta (25 dkg) mięsa. Następna wzmianka pochodzi z roku 1742. W Lubinie przebywał pułk dragonów hr. Nassau (dwie kompanie). Wojsko było niesforne, co wywołało protesty i lamenty mieszkańców. W następstwie buntu ludzi, garnizon został usunięty.

W toku następnych zmaganiach wojskowych, Lubin zagrożony przez Austriaków, został obsadzony

14.01.1764 r. przez dwa szwadrony 2 pułku dragonów. Dnia 22.02. jeden szwadron wrócił z rekonesansu: 11 oficerów, 305 żołnierzy, 318 koni. Oddział ten został rozmieszczony między zamkiem a Starym Lubinem, pozostałe szwadrony kwaterowały w zabudowa-

niach miasta. W tym okresie stwierdzono obecność markietanek, rozweselających żołnierzy, pomocnych w przyrządzaniu potraw i reperowaniu odzieży. Stary zawód. Dowódcą jednostki był generał von Schwerin. Żołnierze nie chcieli kwatrować w wyznaczonych budynkach, tylko u ludzi.

W następnych latach stan pułku dragonów powiększył się o dalsze dwie kompanie. Z czterech kompanii powstał pułk dragonów nr 3. Dowódcą został Georg von Anspach. W rezultacie powstały dwa pułki, przemianowane za Fryderyka Wilhelma II w pułki kirasjerów. W 1713 roku dowódca

pułku był pułkownik du Voyne. W 1718 r. pułk liczył 5 szwadronów. Dowódcą został pułkownik von Weese, w 1725 r. zmarł. W czasach Fryderyka II uzbrojenie pułku wynosiło: każdy konny po 2 pistolety, 12 naboju, karabin i 18 naboju oraz dwustronny pałasz. Pułk liczył 32 oficerów, 60 podoficerów, 20 muzykantów, 668 żołnierzy, 5 podporządkowanych, razem 777 ludzi, 745

koni, 19 ludzi sztabu. W stanie wojennym pułk liczył 969 żołnierzy. Stan szwadronu: 7 oficerów, 14 podoficerów, 3 trębacz i 168 kawalerzystów.

Generał Reimar von Schwerin zmarł w 1754 roku. W dniu 6.05.1757 r. dowódcą był von Menstein. W 1757 roku pułk stracił 4 oficerów, 6 podoficerów i 53 żołnierzy w bitwie pod Pragą. W bitwie koło Kollina stracił 20 ludzi. 26.06.1757 r. pułkownikiem został von Krockow, przypuszczalnie rodem z okolic Pucka. Po walkach na Łużycach nastąpiła bitwa pod Wrocławiem: 3 oficerów do

cd. na str. 15